

Παπαρούνα

— ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 19 — 'Ιδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — 'Αθηναί, 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2. —

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ....

ΑΝΩ: Ποίος έπυροβόλησε τόν κ. Βενιζέλον.
ΚΑΤΩ: Ποίος συνέλαβε τόν κ. Πολυχρονόπουλον.

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΓΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

Επί της ύλης: ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Εσωτερικού: Έτησίαν Δρχ. 100.—
"Εξαμ. " 60.—
*Εξωτερικού: Έτησίαν Δολ. 3.—
"Εξαμ. " 2.—

Γενικός Αντιπρόσωπος
διὰ τὴν «Παπαρούνα» ἐν Ἀμερικῇ:
ANTHONY MAVROYIANNIS
HOTEL BYRON
249 WEST 49TH ST.
NEW YORK, N. Y.

Ο ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΜΑΣ

Ἐνθ' στους ἀρρώστους που προσφεύγουνε στὰ φώτα του, διατάζει γιατρικά ὁ κτηνίατρος τῆς «Παπαρούνας» φυλάει γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τὰ καλύτερα κρασιά καὶ τὰ ρουφάει εἰς ὕψαι τῶν κορδύων που τοῦ πληρώνουν βίβριτες!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΝ,"

Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου ἀρτίκοιο 6 πρὶν ἢ προσῶ εἰς τὴν ποινικὴν σου καταδίωξιν, σὲ παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃς τὰ ἔξῃς ἐν σχέσει μετὰ τὴν κάτωθι δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς καποικιοῦ Κορφοῦ τῆς Πορταρεμουῦντα που μ' αὐτὸ ἠθέλη νὰ δεῖξῃ τὴν ἰνιορραντορία του:

Σὲ σικουράρω, σιὸρ Πῶλ Νόρμου καὶ σ' ὀρκίζομαι στὴν κάσα τ' Ἀη Σπυριδίου, που τοσοῦ Κορφοῦς δὲν παρλάρομε μετὰ τὸς λέξεις ταλιάνικες, ὅπως σούγραψε αὐτὸ τὸ γκράν ρετίκοιο ὁ Πορταρεμουῦντας, τοῦλάχιστον ἐμεῖς οἱ νόμπιλε!

Δὲ σοῦ λέω, τζόγια μου, πὼς λέ με κάποτε κάποτε τὴν πλατεία σπιανάδα, τὸ κύπελλο σκουτέλι, τὸ παράθυρο φανεῖτρα καὶ πολλὲς ἀλλες λέξεις που τὸ παρλάρομε μετὰ σοὺ στὸ Καμπιέλο καὶ τὸι συνοικίεσ τοῖ πρόστυχεσ τὸ μπᾶσο πόπολο.

Μὰ, τζόγια μία σιὸρ διευθυντὰ τι εἶνε αὐτέσ ἡ παγατέλεσ μπρὸς τοῖ μεγάλεσ μας ἀσοτέσ;

Ἐμεῖσ τοσοῦ Κορφοῦς ντὰ πρῖμο ἔχομε σιὸρ Κόντηδεσ καὶ Μπαρ νιτῆδεσ που ἔσοεισ οἱ ρέστοι κατὶ κοκλέφτεσ Ρωμηοὶ δὲν ἔχομε.

Ἐχομε καὶ ἀφεντάδεσ που τοσοῦ προσκυᾶνε οἱ ποπολάροι γιὰτὶ τοσοῦ ἀξίεισ κιόλασ. Κακὸ εἶνε τοῦ το πανακῆ;

Ἐμεῖσ σικουράμιντίσιμα εἰμάσταινε πὶο τσιβιλαρισμένοι ἀπὸ σᾶσ τοσοῦ ρέστου. Πρῖμα μπῶτα ἔχομε τὸς μούικέσ καὶ μουσιτικὴν ψυχὴν καὶ μὸρφωσιν' ἀφοῦ ἔξομε ἀπὸδεσ καὶ καντάρομε ὄνι τζόρνο ἐλὰ ντόνα ἔ μούπιλε καὶ τὸ ἀντίο ντὲλ πασάτο, ἐνῶ ἔσοεισ ἔδεω ἀπὸ τὸ Μητρόπουλο στὰ ἀδεῖα σᾶσ καὶ τοσοῦ ἀμιανάδεσ σᾶσ

σε ἔρπετε νεντι.

Ἐν. με, τζόγια μου, Σιὸρ Πῶλ Νὸρ σὶ περ ἰτιὸ Σάντο πῆνα τὴ συναίσθησιν τῆσ φιλοξενίεσ καὶ ὀχι ξενομανίεσ ὅπως τὸσο ἀδικα μεᾶσ κατηγορᾶνε. Μᾶσ ἀδικοβάλο με πὼς εἰμάσταινε λέει κερατάδεσ καὶ ἀνεχομάσταινε τὰ κόρνα. Ὅστε, μάτια μου, πρέπει ν' ἀριθάρουνε οἱ ἔξοι καὶ νὰ παρτάρουνε καὶ νὰ λένε ντόπο που δὲν εἰμάσταινε τσιβιλαρισμένοι μὸ κάρο;

Πρέπει νὰ ἔξοει, τζόγια μου, περ σέμπρι, πὼς καὶ πόλο που σᾶσ καταδεχομάτερεσ ἐμεῖσ ὁ νόμπιλεσ κόσμοσ ἔσοεισ τοσοῦ Τουρκόπορουσ Ρωμηοῦσ.

Ἐμᾶσ τὸ αἶμα μας εἶνε Σάγκομε μπλοῦ τζόγια μου.

Δὲ ἔρπετε, σιὸρ Νόρ μου, πόσο λυτῆθηκα που ῥέθηκα ὀμπλιγκαρισμένοι νὰ ἐπανορθώσω τὴ κακοῖθηκα τοῦ σιὸρ Πορταρεμουῦντα καὶ νὰ σᾶσ θγάλω τίσ μπομπέσ σᾶσ ἔσο.

Ἐπρεπε ὁμως νὰ ἔξερῃσ μὸ κάρο τί σοῦσοιρο που γίνηκε σ' ὄλεσ τοῖ φαμίλιεσ καὶ στὰ καντοῦνια τοσοῦ Κορφοῦ, μετὰ τὴ δημοσίευσιν τοῖ λέτερεσ αὐτῆσ, αὐτονοῦ τοῦ ἰνιορραντε Πορταρεμουῦντα, στὴ σπριτόζα σου «Παπαρούνα».

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, Νιμπιλιόσιμε σινιόρε Πῶλ Νὸρ τοσοῦ χαριετισμοῦσ καὶ τοῖ εὐχαριστέεισ μου ντ' ἀβάντο.

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΜΑΣ

Κόντεσ ἀπὸ προσπάπου

*Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῆσ «Παπαρούνας»,
Ἐνταῦθα

Ἐμένα καὶ μένω δι' ὀλίγεσ ἀκόμη ἡμέρασ, σὲ χειρουργικὴ κλινικὴ λόγῳ σοβαρᾶσ παθήσεωσ μου.

Κατὰ τὴν ἐφχειρῆσιν μου ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτῆν ὁ Θεὸσ ἐφώτισε τοῦσ λατροῦσ καὶ μούδωσαν νὰ διαβάσω τὴν «Παπαρούνα» σᾶσ.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε σημαντικόν.

Μοῦ λιγότευσαν οἱ πόνοι καὶ περὶ νῶ τῶρα τίσ μέρεσ τῆσ ἀναρρώσεωσ μου εὐχάριστα, γοργὰ καὶ ἐπιζῶ

ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΞΑΝΑΜΠΗ

Ἴηθα, κ. Διευθυντὰ, νὰ τᾶσ παρακαλέσω νὰ με ξαναβάλετε στὴν «Παπαρούνα», κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν. Δὲ με θυμόσατε που εἶχα ξαναμπῆ στὴ Πινακοθήκη;

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΑΧΘΟΝ ΑΡΟΥΡΗΝ, (γνωστὸν κακοποιὸν στοιχεῖον τῆσ Μυτιλήνεσ). — Νὰ εἰσατε ταχυκώτερεσ τοῖ συνεργασία σᾶσ. Γιατὶ στὸ φύλλο τοῦ νῆμα ἔχομε τίποτα δικὸ σᾶσ. Ἄχ, μπρὲ Ἄχτο! Ἐσοι πολὺ ξεχασᾶρησ, κατὰ πὼσ θᾶκρενε κ' ὁ δάσκαλόσ μου ὁ Πωχάρησ!

Ὅτι γοργώτερεσ τῶν ὑπολογισμῶν μου θὰ ἐγῶ ἔξω.

Ἐν. με, τζόγια μου, Σιὸρ Πῶλ Νὸρ σὶ περ ἰτιὸ Σάντο πῆνα τὴ συναίσθησιν τῆσ φιλοξενίεσ καὶ ὀχι ξενομανίεσ ὅπως τὸσο ἀδικα μεᾶσ κατηγορᾶνε. Μᾶσ ἀδικοβάλο με πὼς εἰμάσταινε λέει κερατάδεσ καὶ ἀνεχομάσταινε τὰ κόρνα. Ὅστε, μάτια μου, πρέπει ν' ἀριθάρουνε οἱ ἔξοι καὶ νὰ παρτάρουνε καὶ νὰ λένε ντόπο που δὲν εἰμάσταινε τσιβιλαρισμένοι μὸ κάρο;

Ο ΙΔΙΟΣ

ΓΛΥΠΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ

Ὁ Φώσκολοσ, ὁ διακεκριμένοσ γλύπτησ, που ἔχει δώσει στὴν τέχνην ἐργα σπανίεσ ποῖησ, χωρὶς ἡ τέχνην νὰ τοῦ δώσῃ ψυχή, ἀπεφάσισε νὰ δῖνη αὐτόσ κρασί στοῦσ φίλουσ του, ἀλλὰ ὀχι ἐσρετέ. Ὅλοσ ὁ καλλιτεχνικόσ καὶ θεατρικόσ κόσμοσ στὴν ταῖερα τοῦ Φωσκόλου, ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΙΟΥ.

"ΚΡΥΟΝΕΡΙ,"

Ὅποιοσ θέλει νὰ ἀπολαύσῃ μίαν θαυμασίαν ἀμμουδιά, ὅποιοσ θέλει νὰ ἐρῇ φρεσκότατα ψάρια καὶ τὰ ἔκλε κτώτερα θαλασσινὰ, ἄσ πάχ νὰ πάρῃ τὸ μπάνιο του εἰς τὸ παρὰ τὸ Καλαμάκι τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου πλησίον τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ ἐξοχικόου κέντρου τοῦ «Κρυονερίου» τῶν ἀδελφῶν Ἀκτίπη. Ἐκεῖ βρῖσκετε κανεῖσ καὶ τοῦ πολιοῦ τὸ γάλα, ἀκόμη καὶ τὸ σπουδαίτερο, εἰς τιμάσ ἐστιατορίων Ἀθηνηῶν.

Σ. ΣΤΑΥΡΙΤΗΣ

ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ
ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
(Κάτωθι Ἀρσακείου)

ΝΕΟΣ 25 ἐτῶν κάτοχοσ τῆσ γαλλικῆσ, ἀγγλικῆσ, γερμανικῆσ καὶ ἰσπανικῆσ ζητεῖ νὰ ἐπαῖθῃ καὶ τὴν ἰταλικὴν. Ποῖόσ τὸν ἐμποδῖσει;

ΧΟΙΡΕΙΟΝ / ΘΡΟΝ

ΑΛΛ' ΟΜΩΣ ΕΑΝ;

Ἄλλ' ὁμως ἐὰν κατὰ τὴν μοιραίαν ἐκεῖνην νύκτα τῆσ 6ησ Ἰουνίου καὶ περὶ ὥραν 11.30 μ. μ. καθ' ἣν διεδραματιώθησαν τὰ τρομερὰ συμβᾶντα τοῦ Ψυχικοῦ, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλοσ δὲν ἐδολοφονεῖτο ὑπὸ τῶν ριφθειῶν κατ' αὐτοῦ σφαιρῶν, ὅπως ἔλλωσ τε εὐτυχῶσ (δυστυχῶσ) δυστυχῶσ (εὐτυχῶσ) διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν συνέβη, ἀλλ' ὁμως ἐὰν, λέγομεν, ὁ κ. Βενιζέλοσ κατὰ τὴν μοιραίαν ἐκεῖνην νύκτα ἀπέβηκε θάνατον φυσιολογικόν, ἐπὶ τῆσ κλίνησ του, περιστοιχούμενοσ ἀπὸ τὴν λατρεία (τᾶσ ἀράσ) ὀλοκλήρου τῆσ Ἑλλάδοσ, τίσ θὰ ἐτόλμα νὰ εἶπῃ οἱ ὁ ἄνθρωποσ ὁ ὁποῖοσ ἀτυχῶσ (εὐτυχῶσ) εὐτυχῶσ (ἀτυχῶσ) διὰ τὴν Ἑλλάδα ζῆ ἀκόμη, ἔπεσε θῦμα δολοφονίασ; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐρωτᾶται: Δὲν θὰ παρεῖλλον ὀλοι αὐτὰ αἱ ἀνακρίσεισ, ὄλοσ αὐτόσ ὁ θρόνοσ καὶ ἡ ἀπασχόλησισ γύρω ἀπὸ τὴν ἀπόπειραν τῆσ 6ησ Ἰουνίου; Ὅλοι οἱ Ἕλληνεσ καὶ ἰδίωσ οἱ Βενιζελικοί θὰ τὸ ἐπαύσαν ἀπόφασιν καὶ θὰ ἔλεγον: Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλοσ, ὁ μεγαλειότεροσ ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦσ ὁποῖοσ ἐγγνώρισε ποτὲ ἡ Ἑλλάσ ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν. Ἀρθρα ἐπὶ ἀρθρῶν θὰ ἐκλάρονε ὅμοιο ἐπὶ ὅμοιο, ἐγκώτο κ. Γκισηρλὸ καὶ τοῖ σὺντελεστικῶσ τζερειέ. Ὁ μὲν ἐπὶ ἐγκωμίου θὰ ἐτονίζοντο καὶ θὰ ἠσυχάζαμεν ἅπασ διὰ παντόσ. Διατὶ λοιπόν αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐγίνετο τότε, νὰ μὴ γίνῃ τῶρα; Ἐρωτᾶμεν...

ΕΞΥΠΝΑΣΑ ΧΑΜΕΝΗ

Πολλοὶ ἀπὸ τοῦσ ἀναγνώστεσ μας χασομέρησαν ἀρκετὰ γιὰ νὰ κόψουν τὰ κομμάτια τῆσ εἰκόνασ τοῦ ἔξωφύλλου τοῦ προηγούμενου φύλλου τῆσ «Παπαρούνα» καὶ νὰ τὰ συναρμολογήσουν καὶ νὰ ἰκανοποιηθῶσ τὴν δικαίαν περιέργειάν τουσ καὶ νὰ ἰδοῦν τί ἀκριβῶσ συνέβη. Ἐν τούτοισ ἡ ἐξυπνάδα μας αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἐπίασε. Ἐίχαμε ὑπολογίσει, ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ κόλλο ἡ κυκλοφορία μας θὰ ἐδιπλασιάζετο, γιὰτὶ ὁ κάθε ἀναγνώστησ ὅ' ἀγόραζε δυὸ «Παπαρούνεσ», μὴ γιὰ νὰ τὴν πετοσοκίψῃ καὶ νὰ ἰδῇ που ἐγκτεῖται τὸ ἀστεῖο καὶ μία γιὰ νὰ τὴν ἔχῃ στὴ βιβλιοθήκη του. Ἀλλὰ πέσαμε ἔξω. Πολλοὶ ἀπὸ τοῦσ ἀναγνώστεσ μας ἐστάθησαν τόσοσ ἔξυπνοι, ὅστε δὲν πῆραν οὔτε μία. Ἐτσι τὸ δελτίο κυκλοφορίασ τῆσ «Παπαρούνα» τῆσ περασμένησ ἐβδομάδοσ δὲν ἐσημειώσαν αὐξήσιν. Οἱ ἀναγνώσται μας ἄσ φιλοτιμηθῶσ νὰ τὴν ἀγεβάσουν καὶ πάλι...

ΑΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΔΙΟΞΕΙΣ

Μ' ὄλον ὅτι ἡ «Παπαρούνα» εἶνε τὸ σοβαρότερο, καθαρὰ σατυρικὸ περιοδικὸ τοῦ τόπου καὶ παρ' ὄλο ὅτι προσπαθοῦμε νὰ τὴν κρατοῦμε μέσα στὰ πλαίσια τῆσ γρηγῆσ σατύρασ, δὲ μόρεσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἀδικὴ παραπομπὴ στὰ ποινικὰ δικαστήρια μετὰ τὴν κατηγορία ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ ἀσέμων δημοσιευμάτων κλπ. Καὶ ἐνῶ ἀθωώθηκε πανηγυρικὰ ἀπὸ τὸ δικαστήριο τῶν ἐν Ἀθῆναισ Πλημμελειοδικῶν, ἐπὶ τῆ βάσει μαρτυριῶν διακεκριμένων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν, ἐκλήθη καὶ πάλι νὰ δικασθῇ στὰ Χανιά, αὐτὴ τὴ φορὰ, γιὰ τὴν ἴδια αἰτία καὶ διὰ τὰ δημοσιεύματα τῶν φύλλων τῆσ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 10, εἰς τὰ ὁποῖα παραπέμπομεν τοῦσ ἀναγνώστεσ μας. Ἄλλ' ὑπ' αὐτοῦσ τοῦσ ὁροῦσ δὲν εἶνε βέβαια δυνατόν, νὰ ἐκδίδεται στὴν Ἑλλάδα σατυρικὸ περιοδικὸ, ὅταν στὸ παραμικρὸ διαφορούμενο, τὸ πᾶνε ἡ ἀδυσώπητη εἰσαγγελικὴ τομπίδα καὶ ζητεῖ τὴν ὀλοκαύτωσίν του. Ἡ «Παπαρούνα» διαμαρτύρεται κατὰ τῆσ καταστάσεωσ αὐτῆσ. Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ κάνη;

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Νὰ κυκλοφορήσουν στὸ χρηματιστήριο «μετοχῆσ» τῆσ γραμματικῆσ.
Νὰ βάλῃσ στὸ καπέλλο σου «κορδέλλα» που κόβει τὰ ξύλα.
Νὰ σοῦ φέρῃ τὸ γκαρσόνι φωτιά τοῦ καργιῶ μετὰ «τσιμπῖδα» τοῦ μπόγια.
Νὰ γεννήσῃ ἡ «ἐγγυεῖοσ» πρόσδοσ.
Νὰ λάβῃ μέρος σὲ ὀρχήστρα ἡ «τρόμπκα» τοῦ αυτοκινήτου.
Νὰ συννεφιάσῃ ὁ «ουβρανίσκοσ» τοῦ στόματοσ.
Νὰ ἀναλάβῃσ τὸ ὄπουργεῖον τῆσ Γεωργίασ...τῆσ κουτίσ.
Νὰ γράφῃσ μετὰ «πέννεσ» τῆσ λίρασ.
Νὰ μεταβάλλῃσ τὸ χρόνο σὲ χρῆμα.
Νὰ γεννήσῃ μίὰ «ἐνδιαφερούσα» κατάστασισ.
Νὰ ὑποστῇ τὰσ διακυμάνσεισ τοῦ συναλλαγματοσ ἡ «λύρα» τοῦ Γέρω-Νικόλα.
Νὰ ἐκδώσῃ ὁ Δελαπατριδῆσ τὸ σύγγραμμά του «Ἡ Κοινωνία γελᾶ».
Νὰ πλύνῃσ τὰ δόντια σου μετὰ «πάστα» ζαχαροπλαστέου.
Νὰ προσδιορίσῃσ τὴν τιμὴ τῆσ τιμῆσ.
Νὰ βουτήξῃσ στὸν καφέ παξιμάδα τῆσ Ὁμονοίασ.
Νὰ ἱμνηθῇσ τὸ χαμόγελο τοῦ... οὔρανοῦ.
Νὰ πνιγῇσ στὸ «πέλαγοσ τῆσ εὐτυχίασ».
Νὰ φυλάξῃσ τὰ μπιζῶ σου στὴν «κάσσο» τοῦ νεκροῦ.
Νὰ πέσῃσ νὰ γκρεμοτσακισθῇσ ἀπὸ τὴν «κλίμακα» τῆσ μουσικῆσ.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Νὰ κλειδωθῇσ τὴν πόρτα τοῦ μείου μετὰ κλειδί τοῦ σόλο.
Νὰ σὲ κτυπήσῃ φαντάροσ μετὰ «κοντάκιον» τοῦ Ἀγίου Σπυριδίου.
Νὰ φορέσουν οἱ γυναῖκεσ «βραχιόλια» φυλακισμένων.
Νὰ διοργανωθῶσ ἑορτέσ τῆσ «Πλάκα» τοῦ σχολείου.
Νὰ φορέσουν αἱ χορευτριάσ ἰσπανικῶν χορῶν «σάλια»...γεροντικὰ.
Νὰ πεθάνῃσ στὴν «ψάφα»...τοῦ καπέλλου.
Νὰ κάνησ μανικιοῦρ μετὰ τὴ «λίμα» τῶν πολυλογάδων.
Νὰ καθαρίσῃσ μετὰ βενζίνη τὸ κηλιδωμένο παρελθόν σου.
Νὰ φᾶσ ἕνα μαγκάλι κάρβουνα ἀναμμένο.
Νὰ βάλῃσ ἀλοῖφή στὴν «πληρωμένη» καρδιά σου.
Νὰ γίνῃσ πρωταθλητῆσ τοῦ «δίσκου» τῆσ ἐκκλησίασ.
Νὰ συγκαταλεχθῶσ μετὰ τῶν «οτηλῶν» τῆσ «Παπαρούνα» αἱ στήλαι τοῦ Ὀλυμπίου Δίοσ.
Νὰ σοῦ σερβίρουν στὸ ἐστιατόριον «ἀμελέτητα» κορίτσια τοῦ Ἀρσακείου.
Νὰ κολυμπήσῃσ στὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ.
Ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω πᾶει ἡ καρπαζιά «σύννεφο» νὰ ῥεῖξῃ.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

λων τῆσ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 10, εἰς τὰ ὁποῖα παραπέμπομεν τοῦσ ἀναγνώστεσ μας. Ἄλλ' ὑπ' αὐτοῦσ τοῦσ ὁροῦσ δὲν εἶνε βέβαια δυνατόν, νὰ ἐκδίδεται στὴν Ἑλλάδα σατυρικὸ περιοδικὸ, ὅταν στὸ παραμικρὸ διαφορούμενο, τὸ πᾶνε ἡ ἀδυσώπητη εἰσαγγελικὴ τομπίδα καὶ ζητεῖ τὴν ὀλοκαύτωσίν του. Ἡ «Παπαρούνα» διαμαρτύρεται κατὰ τῆσ καταστάσεωσ αὐτῆσ. Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ κάνη;

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Ἀπὸ τοῦ 16ου φύλλου τῆσ ἡ «Παπαρούνα» ἐκδίδεται μετὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Βενιαμίν τῆσ δημοσιογραφίασ κ. Ἀσημάκη Γιαλαμά, βοηθοῦ τῆσ συντάξεωσ τῆσ. Ὁ κ. Γιαλαμάσ εἶνε ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Νέοσ» καὶ «Μπερμπάντησ» συνεργάτησ καθημερινῶν ἐφημεριδῶν.

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆσ 7ησ Σελίδοσ)

καὶ ἐπειδὴ ἔτσι συμβαίνει καὶ εἰς Παρισίους ἐλήφθη σῖελοσ καὶ ἰδρῶσ ἀπὸ τοῦσ τρεῖσ πρώτοσ νικητᾶσ τοῦ Γ' γκράν Πρι τῆσ πόλεωσ Ἀθηνῶν. Τὰ σχετικὰ δείγματα ἀπωλώθησαν. Ὁ εὐρῶν παρακαλεῖται νὰ κρατήσῃ τὰ σάλια καὶ τὸν ἰδρῶτα καὶ νὰ ἀποστελλῇ εἰς τὸν ἰπποδρομον τὰ μπουκαλάκια.

ΤΑ ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

Σ Α Β Β Α Τ Ο Ν

1η Ἴπποδρομία
Αὐτόσ που θὰ θύσῃ στὸν Βάχχον θὰ κερδίσῃ.

2η Ἴπποδρομία

Εἰς τὴν Λαϊκὴν Σενία θὰ παραχωρηθῶν τὰ πρωτεῖα ἐκ λόγων καλῆσ συμπεριφορᾶσ.

3η Ἴπποδρομία

Σὰν στρατιωτικοὶ που εἶνε τὸν Τσολιά θὰ φέρουν πρώτον.

4η Ἴπποδρομία

Νὰ παίζετε πάλιν τὸν Σενιέρ καὶ τὸν Νάξι χωρὶς βέβαια νὰ ἔχηνατε κάπου-κάπου καὶ τὸν Μαχρῶσ ὁ ὁποῖοσ θὰ δώσῃ πᾶρα πολλὰ ὅταν κερδίσῃ.

5η Ἴπποδρομία

Γκαζάλ Ἐλ Πάρκ καὶ Πιράτ μᾶσ ἀρέσουν πολὺ, νὰ προτιμήσετε ὁποῖον παίζεταί λιγώτερο...

6η Ἴπποδρομία

Τέτι καὶ Ὅμεν Γκέρλ θὰ παίζομε καὶ μεῖσ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Εἰς τὴν 1ην ἰπποδρομίαν νὰ προτιμήσετε τὸν Γῦπα εἶνε ἄλογο δικὸ μας καὶ δὲν θὰ λέγαμε ὀχι νὰ νικήσῃ. Φοβούμεθα ὁμως μήπωσ μᾶσ χαλάσῃ τὴν δουλειὰ ὁ Ντέφερ Πρένσ.

Εἰς τὴν δευτέρην διαδρομὴν θὰ μᾶσ πάρῃ ὄλοσ ὁ Διάβολοσ.

Εἰς τὴν τρίτην νὰ παίζετε τὴν Βιγκασταλῶ καὶ θὰ κερδίσετε παραδάκια.

Εἰς τὴν ἐπομένην ὁ Ἴμπρουλ Κάιτ καὶ ὁ Μπουρχάν θὰ κάνουν θαύματα.

ΕΠΑΘΛΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ 200,000

Σὰν τὸν Ἄγεμο θὰ περάσῃ μπροστὰ ἀπ' τὰ μάτια τῶν θεατῶν ὁ νικητῆσ.

Εἰς τὴν 6ην διαδρομὴν νὰ παίζετε Μάκρμα καὶ τὸ ἄλογο που θὰ ἰππεύσῃ ὁ Γιῶργκα.

Τέλοσ εἰς τὴν τελευταίαν ἰπποδρομίαν ἐὰν δὲν ἐπιπλεῖσῃ ἡ Ἄτρονι ὁ Νανσοῦν θὰ κερδίσῃ τὴν πρώτην του ἐν Ἑλλάδι νίκην. Λοιπόν νὰ τὸν παίζετε γιὰ νὰ μὴ φύγετε ἀπένταροι.

Οἱ τρεῖσ μας παρατυπίεσ:

Βάχχοσ — Μπουρχάν — Λαϊκὴ ἙΞεῖν καὶ οἱ ἀκούστοιτεσ Χαλέ — Γκουῖντο — Μαρτινίκα.

Φλ.—Όνοσ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Στή χώρα' αυτή που αθριος λάμπει ο ουρανός με δίχως μαύρα σύννεφα και πάντα φωτεινός κι' όλοι θαρρούν πως τίποτα κρυφό δέν απομένει κάτω από ένα τέτοιο φως, βγαίνουνε γελασμένοι! Κάτω απ' τη λάμψη τ' ουρανού τί φοβερά σκοτάδια μέσ' στών ανθρώπων τις ψυχές και τί πηχτά... μαγνάδια! Τί πάθη άδυσώπητα και τί μεγάλα μίσση, πούγουν τους Έλληνες σε δύο στρατόπεδα χωρίσει! Και φοβερίζουνε οι μέν τους δε ότι θα σφάζουν, αν θα τους έρθη βολικά κι' αν ξαφνικά λυσσάζουν. Έτσι: εξάπτουν του κουτού λαού τα τυφλά πάθη, που ακόμα τό συμφέρον του δέν έννοεί να μάθη. Για τή γνωστήν απόπειρα όλο και όλο πιάνουνε και πιάνουνε κι' αφήνουνε, δέν ξέρουν τί να κάνουνε. Άνακριται και όργανα και ή δικαιοσύνη άπασγολείται διαρκώς με τον γνωστό Μπρσίνη. Σ' ενέργειες προβαίνουνε γοργές και άρον-άρον τό Λαγογιάννη αφήνουνε, ζητούν τον Κατσιμπάρου. Μυστήρια, μυστήρια, δέν ξέρεις τί να κάμεις! Αυτόν τον τόπο κυβερνούν αι σκοτεινάι δυνάμεις! Έλληνικού πολιτισμού, ώ θέμι' άπεχθές, νέα υποκείμενα διαρκώς, άγνωστα μέχρι χθές, στής δημοσίας βγαίνουνε ζωής την επιφάνεια ασήμαντα ανθρώπιαρα,

μά και κοιμίσια σπάνια. Μά τώρα τα πολιτικά

αφήνοντας στη μπάντα, θ' ασχοληθούμε μ' έτερα κοινωνικά συμβάντα.

Δυό αήμοιχτες αδελφούς έπίασαν στην Άθήνα, που είχανε νοικοκυριά και την περνούσαν φίνα! Είχανε κάσι και παιδι, που άς ήτανε να λείψη, που ήτανε του καθενός παιδάκι και άνιφι. Και τα μπαίν μιζτ άρχίσανε σε όλες πειά τις πλάζες κι' όλοι άπολαμβάνουνε τις ώρες τις γαλάζες.

Οι φίλοι με τις φίλες τους πηγαίνουνε στα Φάληρα και κεί σκορπούνε άπειδώς για χάρη τους τα τάληρα!

Έρηθοι λαμπαδόκορμοι και γέροι ασκητισμούρηδες, άντρες γυρτοί απ' την κούραση, αδύνατοι, καμπούρηδες, κυράδες ανηπόφορες, που άδέξια περπατάνε σαν τα καθούρια στη στεριά και όλοι τις κυττάνε, βουτάνε μες στα κήματα και κάνουνε τις Νεράιδες με κολοκύθες μοιάζουνε ή φουσκωμένες γκάιδες.

Οι ζέστες έπλακώσανε και ή Άθήνα καίγεται, οι πλούσιοι έπιχαίρουνε και ο κοσμάκης κλαίγεται.

Μεγάλα τους άπασχολούν τους πλούσιους ζητήματα:

Θά δροσιστούνε στού Φαλήρ ή στής Ντωβίλ τα κήματα; Στο μεταξύ περίφημα δουλεύουν τα υπαίθρια τα θέατρα με τα έργα τους τα θυορφα ή όλέθρια.

Μέσα σε όλες τις ρεβύ ή «Παπαρούνα» πρώτη μαζεύει εκεί στο «Περροκέ» κόσμο που... δέν ύπνιώττει. Μά ο Άχμάκης που τ' άκούει πολύ του κακοφαίνεται κι' Ηρωιδάς ύστερική, άκχίζεται και μαίνεται.

Με πείσιμα τα ποδάρια του τα πισινά χτυπάει στη γη — τή δυσσομία του δλόγυρα σκορπάει — όμως από τό θέατρο καμιά βραδυά δέν λείπει κι' όλα τα παρακολουθεί με συντριβή και λύπη.

Και τότε-πότε ξύνεται, στο μέρος που τον τρώει κι' όλο κουνάει μονόπαντα τό λιγερό του μπόι.

Κι' όποιος τον βλέπει να περνά άθελήτά του λέει: «μωρέ, αυτός εινε σωστός λιμοκοντόριαν Γκραϊύ». Μά τους νεκρούς αφήνουμε να θάπτουν τους νεκρούς των και μ' όλο που άηδιάζουμε, τους κάνουμε και γούστον, γιατί τους διακρίνουνε τρόποι πολύ σκερτσόζοι, άλλο εάν τό σήμα τους ως θνησιμαίον ζει...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Οι δικαστικοί κλητήρες κ. κ. Παπιανός και Τριβωνιανός, οι όποιοι έκτελούν τα έντάλματα και κατασχέτηρια κατά των διαφόρων πολιτικών άνδρών κάθε βραδυ είς τό θέατρον «Περροκέ».

Παρακαλούνται οι έν Άθήνας και Πειραιεί άναγνώσταί τής «Παπαρούνας» να μάς πληροφορήσουν σε ποιό θέατρο ειδαν κομψότερον δανδήν από τον εικονιζόμενον και να μάς ειπούν ποιός εινε.

Τό περίφημον κενόν τής «Παπαρούνας» κατά νεοτάτην φωτογραφίαν. (Φωτοστυχογραφείον κ. Κ. Χαλκιοπούλου)

Τρομερά σκηναί διαδραματίζονται κάθε βραδυ είς ένα κέντρον διασκεδάσεως των Παρισίων. Η άνω εικονιζόμενη απάχισσα σκοτώνει τον άνθρακον που έσοκότωση τον έραστήν τής—και καταχειροκροτείται (θέατρον «Περροκέ»).

Μούλος Πουλόπουλος, ο αντίξιος του πατέρα του γινός, που βαδίζει επί τα ίχνη του διακεκομμένου λογοτέχνη πατέρα του, φωτογραφιζόμενος με τό ζεμπάκι των χειρογράφων του και τον Πήγασόν του, χάριν τής «Παπαρούνας».

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΠΕΡΟΚΕ»
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ:

ΜΑΥΡΕΑΣ,
ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ,
ΣΥΛΒΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ:
ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ» ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ,
ΚΑΤΡΙΒΑΝ ΟΥ
ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ — ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ — ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ.
ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΑΙΚΗΣ — Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ — ΑΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΚΑΠ.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

“ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΕΣΥ!.....”

((Πιθανή συνέχεια από το προηγούμενο))

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Τό όλο σας φέρομιο, “Ελενα, μου δίνει τό θάρρος—παρά λίγο νά πώ τό δικαίωμα—νά είμαι είλικρινής μαζί σας, είπε ό Γκότζαλης ύστερ από μία στιγμή. Δέ σάς κρύβω έσυνέχισε, ότι είνε ή πρώτη μου φορά πού μία μου έρωτική περιπέτεια άρχίζει έτσι...έσυνέχισε. Καί άφου περίμενε μία στιγμή γιά νά ίδη ποιά έν-

τύπωση τής έκανε ό χαρακτηρισμός αυτός τής σχέσης του ως «περιπέτεια», ξαναείπε, ένώ εκείνη έδάγκωνε έλαφρά τό χέλι της μέ πείσμα. Πιθανόν νά νομίζετε ότι μιλω έτσι από αντίδραση, γιατί ό άνδρικός μου έγωϊσμός, ή αυτό πού λένε άνδρικό έγωϊσμό, από τόν τρόπο πού έγινε, ή μάλλον πού γίνεται ή γνωριμία μας.

—Δέ σάς έννοώ, είπε σιγά ή “Ελενα.

—Δέν είνε δυνατό νά μή μ έννοήτε ! Έβεβαίωσε ό Γκότζαλης.Καί δυναμώνοντας τή φωνή του είπε μέ περισσότερο πείσμα :

—Στό κάτω-κάτω μία γυναίκα τής θέσεώς σας, τής άντατροφής και τής μορφώσεώς σας δέν όρίζει ραντεβού σ’ έναν κύριο πού δέν τόν γνωρίζει, ή τόν γνωρίζει έλάχιστα, μέ γραμμα σάν εκείνο πού μου στείλατε ! ...

—Θά ήμουν πρόθυμη νά σάς άκαλάξω άπ’ αυτή τήν περιπέτεια καθώς τήν χαρακτηρίζετε, κύριε Γκότζαλη είπε ή “Ελενα, κι άπ’ αυτή τή στιγμή μάλιστα. Κ’ έκανε νά σηκωθεί. “Αλλά πριν καλοσηκωθεί, “Ελενα πού θά μετανιώση γι’ αυτή τήν άπότομη διακοπή, έτόνισε, δέ θά είμαι έγωΰ. Μία γυναίκα τής εποχής είνα μπορεί, γιά λίγο καιρό τούλάχιστον, όταν μάλιστα είνε έλεύθερη σάν και μένα, νά κανονίζη τή ζωή της, νά δημιουργή τή σχέσεις της—μιλω γιά τίς έρωτικές, βέβαια και νά βρική τίς περιπέτειές της, μέ μεγάλη εύκολία, μεγαλύτερη πάντως από κείνη πού μπορούν νά συναντήσουν οι άνδρες, όταν βέβαια πρόκειται γιά γυναίκες σάν και μένα ! “Εναν κύριο Μίμη Γκότζαλη τόν βρικόω άμέσως—λίγο παραπέρα από δω—μπορεί νά είνε εκείνος πού περνάει από τό δρόμο...“Αλλά σείς δέν τή βρίσκετε εύκολα μίαν “Ελενα Πίτζα...

—Καθήστε, δεσποινίς...Μήν άρπαζόσαστε” έτσι. Δέν φαντάζομαι νά είπα τίποτε τό τρομερό, πού νά σάς προσέβαλε τόσο πολύ. Μία λέξη, ή λέξις «περιπέτεια» δέν είνε αυτή πού θά μπορούσε νά σάς θίξη σέ τέτοιο σημείο, πού νά θελήσετε νά τελειώσετε έτσι, άπότομα αυτή τή γνωριμία. Μία γνωριμία πού άρχίζει μέ τόσο αίστους οίωνούς...

“Ο Γκότζαλης έσώπασε και περίμενε.

—Νομίζετε, λοιπόν, “Ελενα, ότι θά άφίσω νά μου φύγη από τά χέρια αυτή ή εύκαιρία πού μου παρουσιάζεται νά γνωρίσω μία γυναίκα σάν και σάς, χωρίς νά κώνω τίποτα γιά νά τήν κρατήσω ; Νομίζετε τώ ρα πεία, πώς είνε εύκολο νά πάτε : δίνων τέλος σ’ αυτό τό πράγμα, εύ-

θύς άπ’τήν άρχή και νά άφίσετε τόν ένα Γκότζαλη γιά τόν άλλον, πού περνάει αυτή τή στιγμή από τό δρόμο ; Αί, λοιπόν, δεσποινίς, έγω σάς λέω ότι δέν είνε τόσο εύκολο όσο τό φαντάζασατε αυτό. Τώρα πεία δέ γίνεται νά χωρίσουμε τόσο εύκολα. Δέν ξέρω ποσο θά διαρκέση αυτή ή σχέση πού άρχίζει, όπως άρχίζει, τώρα, ξέρω μοναχά, τό νιώθω, ότι αυτή τή στιγμή άρχίζει κάτι σοβαρότερο άπ’ ότι υπολογίζατε ως τώρα κι άπ’ ότι είχατε προσχεδιάσει όταν άποφασίζατε νά μέ συναντήσετε έδω πάνω στή Δεξαμενή...

Τό βράδυ είχε προχωρήσει. Είχαν άρχίσει ν’ άκούγονται οι νυχτερινοί θόρυβοι τών γειτονικών κέντρων.Τά φώτα είχαν ανάψει μέσα στό σπίτια και πίσω από τίς κουρτίνες τών παραθύρων περνούσαν σκιές. Ζευγάρια άνηφόριζαν πρός τήν όδό Δεινοκράτους, άλλα κατέβαιναν πρός τά σκαλάκια...Μερικοί νέοι φιλολογούσαν, κουβεντιάζοντας γύρω από ένα τραπέζακι, βαρτίζοντας τήν έμπνευσή τους σέ ποτήρια γεμάτα νερό. Καί θά τόνιωθαν μυστική χαρά ότι κάπου κεί είχε μείνει ένα κομμάτι από τήν ψυχή τού Παπαδιανάτη.

“Ο Μίμης κ’ ή “Ελενα έσώπαιναν. Τό περιβάλλον έκείνο τούς υπέβαλε πολλές σκέψεις ύστερ από τή στιγμιαία ζωηρότητα τής συνομιλίας τους. Κι’ όμως οι ψυχές τους ήσαν ταραγμένες στό βάθος τους. Σημάδι πώς ό έρωτας είχε άρχίσει.

(Πιθανή συνέχεια)

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

“Θεϊόκας άνειρεύτηκε :

1)...ότι ήταν νιερμική τήτος γαμπρός...

2)...μιά μικρούλα,μαζί του, στό Μονπαρνάς...

3)...Βενετσιάνικες νύχτες...

4)...τή Σουζάν στο μπάνιο και τίποτ’ άλλο !

“Όταν ύστερ’ άπ’ αυτά ξύπνησε, έπηρε τούς δρόμους γιά νά ξεχάση, λίγο, τήν νυχτερινή του ετύχια (;) σκεπτόμενος τά ψεύτικα όνειρα τής νύχτας και τό γαμήλιο ταξείδι πού είχε και μέι όταν...παντρεύθηκε, και καθόλου δέν πρόσζε τόν...Σωφ έρτής Κυρία πού ήταν μία Δνίς, σάν, Κπατετανίος, πού παρά λίγο νά τόν κόψη, εκεί, στή στερηιά!

“Όταν παρτήρα σάσθηκε, δέν άπέφυγε τήν πρόγkα γιά τήν άφηρημάδα του.

ΑΝΟΗΣΙΕΣ

“Όταν ή χορεύτρια Βός μεταθή είς Πόρον τί θά γίνη; Βός-Πορος. Πώς λέγεται τό Μπαρ πού χρηση μοποιεί γιά μεζέ όλο μπουτί; — Μπαρ-μπουτί.

Πώς θά όνομασθή ένας ατύλικός μεταβαίνων είς “Υδραν; — “Υδραυλικός.

Πώς θά λέγεσθε όταν παίζετε τήν νύκτα είς τόν δρόμον τού “Αγίου Κωνσταντίνου; —Παίζω-δρόμιον.

Μούλος Πουλόπουλος

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Χθές τό βράδυ κατά τίς 7 ¼ μου ήλθε ή ιδέα νά καθίσω είς ένα καφενείο τού Συντάγματος, είς τό όποιον συχνάζουν ως επί τό πλείστον πολιτευταί έν ενεργεία και σβυσμένοι, παράγοντες, μεσάζοντες, σωτήρες τής πατρίδος κτλ. Τί θέλεις, τί γυρεύεις; είπα. “Εμμούχλιασα στό συνοικιακά καφενεία μέ τίς συνειθισμένες παρέες. “Ας πάμε και λίγο παραπάνω νά ιδούμε τί γίνεται. Καί πού ξέρεις τί μπορώ νά θγάλω άπ’ αυτή τήν Ιστορία. Πίνοντας καφέ άγκώνα μέ άγκώνα μέ βουλευτάς, γερούσιαστάς, ανθρώπους πού διευθύνουν τά πλήθη και διαφόρους άλλους σπουδαίους άντρες άποκτώ κάποια κοινωνική θέσι, γνώρίζομαι, σχετίζομαι, μιλω πεία μέ τούς μεγάλους μέ τό σου και μέ τό μου, και όχι μέ έτικέττα και άηδίες... Καί μία μέρα και γίνομαι και έγω... “Επήγα λοιπόν, εκάθισα σ’ ένα τραπέζακι, και άρχισα νά ξετράζω τό τιμολόγιο πού έκρέμετο από ένα φανοστάτη... Αυτό δραχμ. 30, έκείνο δρ. 20, τό άλλο δρ. 18, πάστες δρ. 8, καφές δρ. 5. Χωρίς νά γίνεται λοιπόν καμμία κουθέντα έσταμάτησα στόν καφέ. Καλά είνε θέσπια και τά άλλα, αλλά χρημάτα δέν θγαίνουν εύκολα σημερα. “Ελλειψις χρημάτων—παύσις έμπορίου” έλεγε ή μακαρίτισσα ή γιαγιά μου. “Εκεί πού σκεπτόμουνα αυτά, ήλθε τό γκαρσόνι, έλοσυρό, διαστικό, και άγριεμένο.

Περίεργη φάτσα γκαρσονιού τέλος πάντων.

—Καφεδάκι πολλά γλυκύ θραστόν. Μουσουλμανικό, είπα. (“Απέφωγα τήν λέξιν “Οθωμανικό, μη δώσω άφορμήν είς τάς γνωστάς παρρηγίσεις).

Τό γκαρσόνι μέ έκερανοβόλησε και άπήλθε δρομαίως. Φαίνεται πώς ή παραγγέλια μου δέν τού άρεσε. Θά ήθελε ίσως νά φάω 4-5 παγωτά, και νά άνούξω και καμμία μπουτλία σαμπάνια γιά νά εύχαριστήθ. “Οπωσδήποτε, σέ λίγο έβάζε στό τραπέζι μου τόν καφέ, τήν καράφα κτλ. όταν ένας πολύ σικ και πολύ ντιστεγκέ κύριος, έχων στό χέρι ένα πάκο έφημερίδες μέ έπλησίαιες:

—Επιτρέπεται, κύριε, μέ έρώτησε, νά καθίσω έδω;

—Εύχαριστώς, όρίστε” τού άπήτησα.

“Ο κύριος μέ άντήμειψε μέ τό γλυκύτερο τών μειδιημάτων, εκάθισε δίπλα μου, και έβριζε τό πάκο τών έφημερίδων στό τραπέζι, ξανασαίνων και σκουπίζων τόν Ιδρώτα του. Μέ τό πέταγμα όμως τών έφημερίδων μου έχυσε και τόν μισό καφέ επάνω-κάτω. Δέν πειράζει, μου είπε, είνε γουρί! Θά κάρετε χρημάτα! Μπα! μήν έννοηλείσθε παρακαλώ” τού είπα και έγω.

Δέν πειράζει καθόλου.

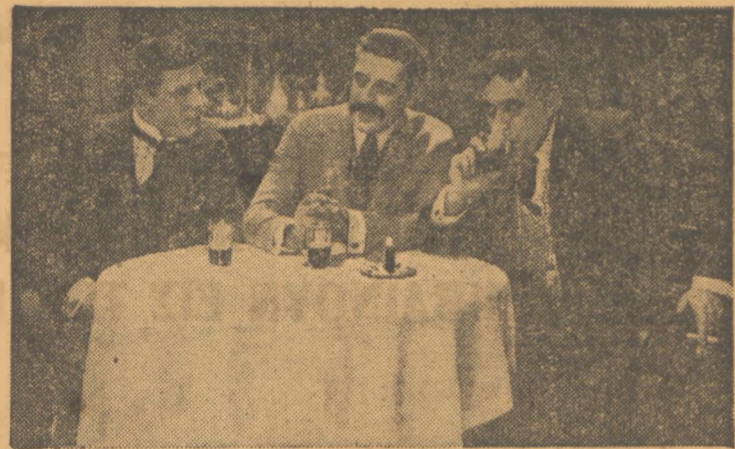
Και ένψ ό κύριος αυτός είχε θυθηθή είς τό διάβασμα τών έφημερίδων ένψ έκεπτόμουν: “Κάποιος άπ’ αυτούς πού γύρευα μέ τό κερύ, είνε τούτος. Δέν θλέπει πού έχει πάρει και τίς 75 έφημερίδες, πού θγαίνουν τήν ήμερα τών “Αθήνας; Δέν θλέπεις μέ τί λεπτότητα παίρνει τήν γρανίτα του, και μέ τί σικ βαστάει τό καλαμάκι; Μπα! είχι και μπουστούνη μέ κίτρινη λαθή! Χρυσή θά είνε ασφαλώς. Τί σου κάνουν οι άτιμοι οι παράδες! Τώρα όμως πού μου έπεσε μοναχό τού στή φάκα, πρέπει νά εκμεταλλευθώ τήν περιστάση και κά τι θά θγάλω. Πού ξέρεις τί σπουδαίος θά είνε; Πάστε γνωριμία λοιπόν, τώρα πού ή τύχη σέ έννοεί.

Πραγματικώς σέ λίγο, βρικόκοντας άφορμή από ένα σκυλλάκι πού έγαύγλιζε κοντά μας, άρχισα τήν κουθέντα μαζί του.

Μου είπε γιά τήν άπόπειρα κατά τού Βενιζέλου, τήν παγκόσμιο οικονομική διάσκεψη, τόν λόγο τού Βασιλέως τής “Αγγλίας, τάς δηλώσεις τού “Ερρίω, τήν νηστεια τού Γκάντι, τούς όπλομαχητικούς άγώνες, τήν παραγωγή τών σιτηρών. “Ο κύριος αυτός ήξερε άπ’ έξω κι άνακατωτά όλες τίς έφημερίδες. Αυτό γράφει ή “Καθημερινή”, εκείνο ή “Πατρις”, τό άλλο τό “Βήμα”, τό τάδε ή “Ελληνική”, τό δεινα ό “Κήρυξ”. “Επειδή μάλιστα τού έλειπε ή “Πρωία” διέταξε τό γκαρσόνι νά τού τήν άγοράση. Κάποια στιγμή είχε πεία κουρασθή και παρήγγειλε μίσην λεμονάδα μέ λεμόνι. “Πάρτε και σείς, μέ συνεβούλευσε. “Η λεμονάδα καθαρίζει τό πεπτικόν σύστημα. “Εγώ πάντα πίνω 6-7 λεμονάδες τήν ήμερα. Δέν ξέρετε τί καλό πού κάνουν!”

(Συνέχεια είς τήν Την Σελίδα)

ΑΣ ΤΑ ΚΛΑΙΗ ΠΟΥ ΤΑΧΕΙ!

Τήν ώρα πού οι έπιτελείς τής “Παπαρούνας” καταρτίζουτε τό σχέδιο τής μάχης πού θά δοθή γιά τήν κατάκτηση τής μεγάλης, τής πρώτης κυκλοφορίας. “Εν τώ μεταξύ όμως ξεχνιούται σπό κρασί και σπό γλέντι και δέν πραγματοποιούν κανένα από τά σχέδια πού έχουν ύπ’ όψει τους.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ! ΙΔΟΥ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ!..

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΕΤΕ!

Οί Δημοτικές έλογές πλησιάζουν. Καί δέν άκούμε τούς υποψηφίους νά εκθέτουν τά προγράμματα του. Τί σκέπτονται άραγε νά κάμουν γι’ αυτήν τήν δόλια πόλη; Καιρός λοιπόν νά πη ό καθένας τό πρόγραμμά του, νά ιδούμε και μείς ποιο θά μάς άρέσει περισσότερο, γιά νά ψηφίσουμε αυτόν πού τό έχει ή αν είμαστε έξυπνοι νά μη τόν ψηφίσουμε. “Επειδή δέ συμβαίνει όλα τά προγράμματα τών υποψηφίων νά είνε καλά, ένδέχεται νά τους ψηφίσουμε όλους μαζί και έτσι νά τους εκλέξουμε όμαδικώς και παμψηφεί. “Οπωσδήποτε ή “Παπαρούνα” παραθέτει έδω ένα πρόγραμμα έξωραϊσμού τής πόλεως και έπιτρέπει σ’ όποιονδήποτε υποψήφιο νά τό οικειοποιηθή, αν τού θείσει...

Ο ΕΩΡΑΙΣΜΟΣ

“Η πλατεία τής “Ομονοίας πρέπει νά διακοσμηθή μέ τούς άνδριάντας τού “Οσκάρ Ουάιλντ, τού Σωκράτους, ένός καλοήγρου τού “Αθω και μίας...άδελφής τού “Ελέους. Πρέπει δέ νά λέγεται πλατεία τής “Ομονοίας ή τής άδελφότητος ή τών αδελφών.

Στήν όδό “Αγίου Κωνσταντίνου πρέπει νά τοποθετηθή ένας μπουστός τής Φρόνης και στήν όδον Πειραιώς ένα άγαλμα τής Λαίδος, τού όποιου θά κάνη τά αποκαλύπτρια ό “Υπερίδης. Στάς όδους αυτές πρέπει νά πλύνουν...τά πεζοδάτια διά τήν καλύτεραν έξυπηρέτησιν τού κοινού ή μάλλον τών κοινών. Στους ήλεκτρικούς λαμπτήρας νά μπουν κόκκινα άμπαζούρ...

Στά Χαυτεία θά τοποθετηθή μία προτομή τού “Ιασωνίδη. Στήν “Αγορά θά στηθή ό άνδριάς ένός φιλελευθέρου υποψηφίου τών περασμένων εκλογών μέ τήν έπιγραφήν : “Ενταύθα έπεσε... γλυστήρας από τίς πολλές λεμονόφλουδες ό γενναίος υποψήφιος, άγωνιστής ηρωικώτατα κατά τού φρουρίου...των παλαμιδιών).

Στόν κήπο τής “Ακαδημίας θά καθιερωθή ή καλλιέργεια κολοκυθίων. Στους τοίχους τής Βουλής θά έντειχισθούν άναμνηστικές πλάκες, οι όποιες θ’ άναφέρουν τίς ένδοξες ήμερημνίες τών μεγάλων συρράξεων, τά όνόματα τών τραυματισθέντων και τούς έθνικούς ήρωας τού μπόξ. Παντού θά γραφή μέ μεγάλα γράμματα τό ρητόν : “όπου πίπτει λόγος, πίπτει και ράβδος).

Είς τήν Διεύθυνσιν τής “Αστυνομίας και είς τ’ αστυνομικά τμήματα θά τοποθετηθούν αντίγραφα τής κοιμωμένης τού Χαλεπά. Είς τήν πλατείαν Πλαστήρα πρέπει νά μεταφερθή αύθωρη τό καμπαρέ αό μαύρος γάτος. “Επί τού λόφου τού Φιλοπάππου πρέπει νά ιδρυθή Δημοτικόν Μαιευτήριον.

Στήν πλατεία τών “Αγώνων νά στηθή ή προτομή τού κ. Παπανα-

στασίου και μιάς γεροντοκόρης.Και γύρω-γύρω νά τοποθετηθούν ράφια, έια τήν έξυπηρέτησιν τών γραιών περιπατητριών. Είς τό “Αστεροσκοπείον νά τοποθετηθή ό άνδριάς τού βαρώνου Μυγγάουζεν. Είς τήν λεωφόρον Κηφισιάς και είς τό μέρος ακριβώς, όπου έγένετο ή άπόπειρα κατά τού κ. Βενιζέλου, νά ύποχρεωθή ή έφημερίς “Ελληνική” νά στηση άνδριάντα τού Καραθανάση, ό όποιος νά είνε γιγαντιαίος...

Στους “Αέρηδες” νά τοποθετηθή ό άνδριάς ένός κοινοβουλευτικού ρήτορος. Στό φανάρι τού Διογένηους νά τοποθετηθή ένα τολμηρόν σύμπλεγμα άνδρός και γυναικός κι’ έτσι τό φανάρι νά βρη τόν προορισμό του. Τό μνημείον τέλος τού άφανούς στρατιώτου πρέπει νά κτισθή και νά μη φαίνεται. Διότι είνε ντροπή νά φαίνεται, άφου είνε τού άφανούς.

Ο ΝΕΟΣ

ΚΟΥΤΑΜΑΡΕΣ ΔΙΑ-ΛΟΓΩΝ

—Τί διαφέρει ό Τσαλδάρης τού Μουσολίνι;

—Κατά τό ότι τό μέν όνομα τού Μουσολίνι είνε συνυφασμένον μέ τή λέξι πόπολο (λαός) τού δέ Τσαλδάρη μέ τήν λέξι πούπουλο (τού μαζιλαριού).

—Πώς όνομάζονται τό λόγια τού δρόμου;

—Δραμιολόγια.

—Τί περιεργον πράγμα! Νά άπέχη δέκα μόλις λεπτά τής ώρας από τήν “Αθήνα και νά ζή τόσο όπισθοδρομικά!

—Ποίος;

—Τό Μενιδι.

—Μά γι’ αυτό όνομάζεται Μενιδιον.

—Γιατί;

—Διότι πάντα Μένει—Ίδιον.

—Ποιον τό ύποκαριστικόν τού όνόματος “Αγγλία;

—“Αγγλίτσα.

—Ποία πόλις τής “Ελλάδος θά καιη συντομώτερα έν περιπτώσει όμαδικής πυρκαϊδας;

—Τό Δαδί. ***

—Και τό όνομά σας κύριε!;

—“Εδουάρδος;

—Είσαθε Φράγκος;

—“Οχι, άφραγκος. ***

—“Όταν μία άρια έπαναλαμβάνεται διά δευτέραν φοράν πώς λέγεται;

—Διάρροια.

—Διά τρίτην φοράν;

—Τριάρια.

—Διά τετάρτην;

—Ντόρτια!

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ», ΣΤΑ ΜΠΑΙΝ-ΜΙΞΤ

ΜΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΜΠΑΝΙΣΜΑ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΙ Η ΑΤΘΙΔΕΣ ΕΓΙΝΑΝ ΤΡΙΤΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΤΡΥΠΕΣ

ΜΠΑΝΙΑ ΓΑΥΦΑΔΑΣ. (Τού... μπάνικου συντάκτου μας).— Μπαίν-μιξτ! Φρούτο μοντέρνο. Στην αρχαιότητα δεν υπήρχε, διότι τότε έ-

θα μαθαίνουν τὰ «παιδάκια» ποδήλατο...
Είς τὰ μπάνια ήλθαν και πολλοί επίσημοι. Και πρώτος ο κ. Καφαν-

Παροπλισμός θαρέων σκαφών...Αυτά τὰ κήτη παραμένουν στην άμμουδιά, καθ' όν χρόνον κάμνει μπάνιο ο άλλος κόσμος. Όταν αυτοί πέσουν να κολυμπήσουν, ή θάλασσα θά ξεχειλώση και οι άλλοι θά έκβρασθούν στην άμμουδιά...

ζούσαν ο Σωκράτης και ή Σαπώ. Κι' αυτοί οι δύο είχαν κηρύξει την ατάρκειαν του καθενός φύλου.Και δεν επέτρεπαν αυτό τὸ κμίζτι...

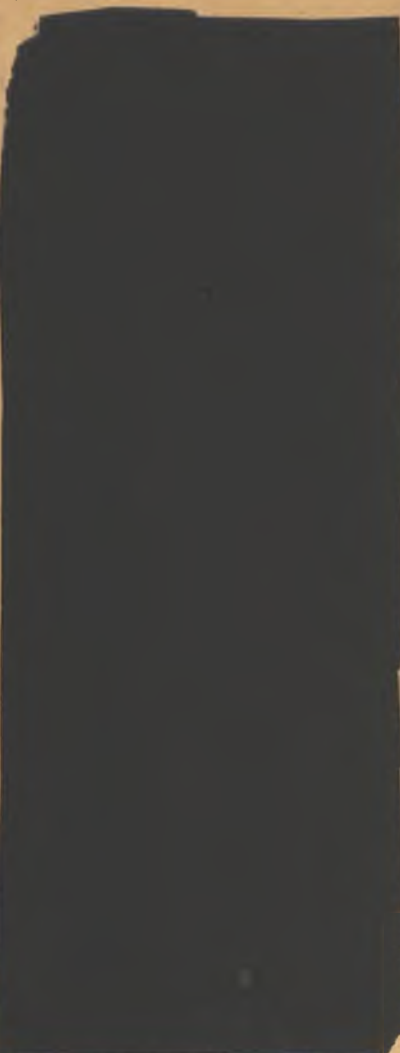
Ενῶ τώρα οι άνθρωποι, χωρίς να παραγνωρίζουν βέβαια τὸν αρχαίο φιλόσοφο και τὴν αρχαία ποιήτρια, καθιέρωσαν τὰ μπαιν-μιξτ, διότι, σὺ λένε, ἐξημερώνουν τὰ ήθη. Οι γυναίκες δηλαδή γίνονται περὶ ήμερες και παραδίδονται ευκολώτερα. Και δι' αὐτήν τὴν ἐξημέρωσιν εἶνε τὰ πάντα πρόσφορα. Οι καμπίνες κλείνουν μόνο ἀπὸ μέσα. Ο κλασικός σύρτης μπαίνει γερά. Κι' ἔτσι τὰ ζευγάρια μπορούν να ξετυθῶν με τὴν ήσυχίαν των... Η θάλασσα, φαίνεται, φέρνει ἀμνηστία. Διότι πολλές και πολλοί μετὰ τὸ μπάνιο των ξεχνούν και μπαίνουν σὲ ἄλλη καμπίνα. Ένας παπᾶς αἰφνης χθὲς μπήκε σὲ ξένη καμπίνα, διότι τὸ φουστάνι κάποιος χήρας τὸ πήρε γιὰ τὸ ράσο του. Κι' ἔτσι ἐπραγματοποιήθη τὸ λόγιον «ἀλλοῦ ὁ παπᾶς κι' ἄλλοῦ τὰ ράσα του»...

Στὴν πλάξ κινήσει ζωηρή, διότι ὄλες εἶνε ζωηρές. Διεκρίθησαν ἕνα σωρὸ ἐμφανίσεις τολμηρές, ήτοι μητροί, μπράτσα, ὤμοι, λαίμοι. Καθὼς ἔχουν πέσει πολλές στὴν φλογερή ἄμμο μπρούμυτα δημιουργεῖται διαρκῶς ὁ κίνδυνος ν' ἀναφλεγῶν ἀμυρόνεκροι δόμβαι, σάν ἐκείνην πὺ βρέθηκε στὴν λεωφόρο Κηφισιάς. Τέτοιες τρομερές βόμβες φέρνει ἀπὸ δύο κάθε γυναίκα και εἶνε ἐπικίνδυνο νὰ τις συμπίεζι ἐπὶ τῆς πυρωμένης ἄμμου.

Στὴ θάλασσα γίνονται ἕνα σωρὸ παιγνίδια μετὰξὺ ἀγοριῶν και κοριτσιῶν. Συνάπτονται ψευτοναμαχίες, ὅπου τ' ἀγόρια μιμούνται τὰ υποδρύγια και τερπιλλίζου τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα ἐξαποστέλλου τὸ σήμα τοῦ κινδύνου S. O.S., ήτοι σῶσατε τὰ ψαχνά μας. Ένας νέος παρακαλεῖ μια μικρούλα, νὰ μπουν στὴ θάρκα και νὰ πάνε πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τῆς...καλῆς Ἐλπίδος. Ένας ἄλλος μαθαίνει κολύμπι μιά δεσποινίδα και σὲ μιά στιγμή ὁ ἀθεόφοβος τ ή ν παίρνει σ τὸ λ α ι μ ὶ τ ο υ, γιὰ νὰ μὴ πατώση, ἀλλ' ἐκείνη ἐπάωσε. Μία κυρία περπαμένη φθάνει με μιά θάρκα και ὄλοι βλέπου, ὅτι ἔχει κ α μ ψ ε ι τ ὸ ν Μ α λ ε α ν. Μία κοκότα παρασύρεται ἀπὸ ἕναν ἄνδρα πρὸς τὸ νησι τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλὰ μετανοεῖ οἰκτρά, διότι τὰ μαγιὸ δὲν ἔχουν στέπες...

Ένας νεαρός ὠχρὸς και ἐξαυλωμένος βλέπει τις γυμνές και ὕστερα κλείνεται στὴν καμπίνα του, πὺ ἔχει νοῦμερο... τριανταένα. Ο νεαρός αὐτὸς μόλις ἔλη, φθάνει πάντα στὸ 31...νοῦμερο καμπίνας. Κι' ὕστερα συκοφαντοῦν τὰ μπάνια, ὅτι ἀδυνατίζουν. Καθιέρωθησαν τώρα και θαλάσσια ποδήλατα. Κι' ἔτσι οι ἐμπειροὶ ποδηλατοδιδάσκαλοι, ὅπως και στὴν ἕρη, ἔτσι και στὴ θάλασσα.

τάρης, ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην ἐξοικειωσιν με τὴν θάλασσα, ἀπὸ και εἰς τὴν ἕρη ἀκόμη τὰ ἔχη κάμει θάλασσα. Μολαταῦτα φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε πλυθεῖ ἀπὸ τότε πὺ βαφτίστηκε και γι' αὐτὸ ή θάλασσα ἐμύρισε γκαούρι, διότι ὡς γνωστὸν ὁ μέγας ἀνήρ τυγχάνει γαουρτοβαφτισμένος. Κατέβηκε στὴ θάλασσα και ὁ κ. Ἰασονίδης, ἀλλὰ δὲν ἔκαμε μπάνιο, διότι εἶχε παραφάσι. Ἐπίσης ήλθαν πολλοὶ φιλελεύθεροι πολίτευ-

ται, οι ὁποῖοι ἔκαναν θαυμάσιες... βουτιές. Ἦλθε και ὁ κ. Κοτζιάς, ἀλλὰ δὲν τὸν χωροῦσαν οι καμπίνες, γιὰ νὰ γδυθῆ.

Τέλος ήλθε και ὁ διευθυντῆς τῆς «Παπαρούνας» και εὐθὺς ή θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ ἐπάγωσε και ἔγινε βόρειος πόλος (Πὸλ νόρ)...

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΗΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κομπι γιὰ τὸ κολλάρο... τῆς ὑπῆρας.
ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ... πολιτικοί. Πληροφορία παρὰ τῆ κ. Γεωργίω Κασοθανάση.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΗΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ

Παρασκευή, 23 Ἰουνίου. Ἄγριππίνης μάρτυρος. Ἐορτάζει ὁ γνωστὸς ὑπουργός, ὁ ὁποῖος π ἰ ν ε ι α γ ρ ι α. Ο κ. Τσαλδάρης δὲν εορτάζει, διότι δὲν μπορεί οὗτος νὰ τιμᾷ μίαν μάρτυρα τῆς α γ ρ υ π ν ἰ α ς Σάββατον, 24 Ἰουνίου. Γενέθλιον Ἰωάννου Προδρόμου. Ἐορτῆ τοῦ Ἰωάννου Πολυχρονοπούλου ἡ π ρ ο δ ρ ὀ μ ο υ Κηφισιάς.

Δευτέρα, 26 Ἰουνίου. Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίχῃ. Ἐορτάζουσι οι ὑποψήφιοι τῆς ἐκλογῆς Θεσσαλονίχης και δέονται εἰς τὸν Δαυὶδ τῶν Ἰουδαίων νὰ προπαγανδίσῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς των μετὰξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν κι' ἔτσι νὰ ἐξασφαλίσου τὰς ψήφους τῶν...πεθαμένων Ἑβραίων.

Τρίτη, 27 Ἰουνίου. Σαμψῶν ὁσίου τοῦ ξενοδόχου. Ἐορτάζει ἡ συντεχνία τῶν ξενοδόχων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σαμψῶν, ὅταν τοῦ ἔκοψε ἡ Δαλιὰ τὰ μαλλιά, ἔχασε τὴν ἀνδρείαν του και ἔγινε ἀνικανός, τὴν ἡμέραν αὐτὴν εορτάζουσι ὅσοι ἔχουν καταστῆ ἔρωτικῶς ἀκίνητοι.

Τετάρτη, 28 Ἰουνίου. Ἀνακαμητῆς λειψάνου Κύρου. Ἐορτάζουσι οι ἐφημερίδες πὺ διατηροῦν ἐλάχιστα λειψανα...κύρους!

Πέμπτη, 29 Ἰουνίου. Πέτρου και Παύλου. Ἐορτάζει ὁ κ. Πέτρος Νιρβάνος και ὁ κ. Παῦλος Ἀποστολίδης.

Παρασκευή, 30 Ἰουνίου. Ἡ συναξὶς τῶν ἀποστόλων. Γίνεται συναξὶς τοῦ α π ο σ τ ὸ λ ο υ εἰς Φάληρον και ναυτικὴ εορτῆ. Ἐορτάζει και ὁ κ. Χατζηκυριακός.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΦΟΡΟΙ!

Η ΝΕΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ἡ κατάστασις ἀπέθῃ ἀφόροι—τος. Νέοι πάλιν φόροι μᾶς ἐπιβάλλουσι. Ἀλλὰ ἔτσι δὲν θά δυνάμεθα ν' ἀγοράσωμεν οὔτε ἕνα ἔπαυ—φόροι και οι γυναίκες μας οὔτε ἕνα μισο—φόροι ἀλλὰ ἐ—φόρου ζωῆς θὰ περᾶσομε με τὰ παλιά. Αὐτὰ ἔκανε και ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἡ ὁποία ἤδη—φόροι διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου. Ἦδη ἀγγέλλεται νέα φορολογία τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν. Οι... κύκλοι τῆς Ὀμονοίας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ἤρχισαν κρούοντες τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὁ ὁποῖος με τοὺς ὄξεις ἤχους του ντῆγκι—ντᾶγκι, ντῆγκι—ντᾶγκι, συνεκέντρωσε τοὺς ἐνδιαφεραμένους οι ὁποῖοι πληροφορηθέντες τὴν μελετωμένην φορολογίαν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θά ἀνεχθοῦν τὴν νέαν φορολογίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ... κύκλου.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΓΟΥΣΤΑ ΕΙΝ' ΑΥΤΑ! ....

Οι «ἀδρεφές» συζητοῦνε φιλολογία, θέατρον και κριτική. Ἡ μία προτιμᾷ τὸν ἕναν, ἡ ἄλλη τὸν ἄλλον. Γούστα εἶν' αὐτὰ! Μα ἡ Γιαννούλα ἡ Χειλὸς ἔχει προτίμησις στὸς κριτικούς: και τὸ δηλώνει καθαρά:

—Α, ὄλα κι' ὄλα! Ἐμένα μοῦ ἀρέσει ὁ Μ. Ἀμάκης!... Γούστα εἶν' αὐτὰ!...

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ «Η ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 46ον

Διαβάζοντες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Παπαρούνας» και τὰ ἀλογοπαγνίγια τῆς, εἰς μάτην δὲ προσπαθοῦντες ν' ἀνακαλύψετε ἔστω και τὸ ψυχρότερον, ἀποφασίζετε νὰ καταναλώσετε και τὴν ὑπολειπομένην μικρὰν ποσότητα τῆς φαϊᾶς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου σας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν του. Ἐπὶ τέλους γνωστοῦ ὄντος, ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς και ὑπομονῆς τὰ πάντα κατορθοῦνται, φθάνει ἡ εὐτυχῆς αὐτῆ ἡμέρα. Ἐπειδὴ δὲ σκεφθήκατε νὰ τὸ παρουσιάσετε ὡς ἐφεύρεσιν ἀπὸ τὴν μεγίστην σας χαράν, τὴν ψωνίζετε και πιστεύετε ἀκραδάντως ὅτι πρόκειται περὶ μίας πράγματι μεγάλης ἐφευρέσεως.

Ὅθεν λαμβάνετε τὴν ἀγούσαν πρὸς τὸ σπουργεῖον Ἐθν. Οικονομίας πλεόντες εἰς πελάγη εὐτυχίας ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θά εἴσθε κάτοχος διπλώματος εὐρεσιτεχνίας.

Φθάνετε εἰς τὴν εἰσοδον. Ἐάν ὁ βλοσυρὸς κλητῆρ σας εἰδοποιήσῃ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος μὴ παραξενευθῆτε. Ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἐπισκέπτεσθε ἐπὶ 50—60 κατὰ σειρὰν ἡμέρας και νὰ λαμβάνετε τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν. Μὴ ἀποθαρρυνθῆτε διότι αὐτὸ συμβαίνει συχνά εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὑπουργεῖα. Ἐπὶ τέλους κάποτε θά εὐαρستهθοῦν νὰ ἐπιτρέψου τὴν εἰσοδον εἰς τὸ κοινόν. Ἀνέρχεσθε ἐν τάχει τὴν κλίμακα και εἰσέρχεσθε ἀσθμαίνων εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον, και παρακαλεῖτε τὸν οἰκείον διευθυντὴν νὰ καλέσῃ δι' ἐγκυκλίου ἀπαντᾶς τοὺς κτηνοτρόφους τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ἀθήνας και συγκεκριμένως εἰς τὸ Ἐργοστάσιον Παγοποιίας Φιξ μίαν ὠρισμένην ἡμέραν και ὡραν ἀκριβῶς, καθόσον προτίθεσθε νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐφευρέσεώς σας ἡ ὁποία τὰ μάλλα θά ὠφελήσῃ τὴν πτηνοτροφίαν και τοὺς πτηνοτρόφους. Ὡς εἶνε φυσικὸν ὁ κ. διευθυντῆς θά σας παρακαλέσῃ νὰ τὸ ἀναπτύξετε τὴν ἐφεύρεσιν ἡ τοῦλάχιστον νὰ τὴν κατονομάσετε. Εἶνε περιττὸν νὰ σας συστηθῆ ὅτι πρέπει νὰ ἀρνηθῆτε διαρρηθῆν, ἐάν θέλετε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ καλαμπούριον. Ἐάν ἡ σφοδρὸς ὕφος σας προξενήσῃ τὸν γέλωτα και τὰς εἰρωνεῖας τῶν παρευρισκομένων μὴ τοὺς μέμψετε. Πάντα ἔτσι παρεξηγοῦνται ἐν ἀρχῇ οι μεγάλοι ἄνδρες.

Τὴν κεκανονισμένην λοιπὸν ὡραν και ἡμέραν δεδομένου ὅτι τὸ ραντεβοῦ εἶχε ὀρισθῆ φιξ μεταβαίνετε στοῦ Φιξ κρατοῦντες ἀνά χεῖρας ἕνα κλωθὸν περιέχοντα ἕνα πτωχὸν σπουργίτην, τὸν ὁποῖον παρουσιάζετε πρὸς τοὺς πτηνοτρόφους. Κατόπιν ἐπὶ παρουσίᾳ ὄλων κλείνετε ἐρμητικῶς τὸν σπουργίτην εἰς τὸ μεγαλύτερον ψυγεῖον τοῦ εργοστασίου. Εἰς ἐρώτησιν τῶν παρευρισκομένων διακτῆ ἐπράξατε τὸ τοιαῦτον, σείε δρᾶττεσθε τῆς εὐκαιρίας, ὀπλιζέσθε με ἀρκετὸν θάρρος και πρὸ παντὸς ἀνάειβαν (ἀλλὰ και με σκληρὸ κολλάρο ὡς ἀσπίδα κατὰ τῆς καρπαζιάς) και ἀρχίζετε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐφευρέσεως τονίζοντες μετὰξὺ τῶν ὄλων, ἰδιαίτερώς ὅτι αὐτὴ ἀποβλέπει εἰς τὴν τροποποίησιν πτηνῶν ἐχόντων ἀξίαν 1—50 δρ. εἰς πτηνά ἀξίας 1000—5000 δρ. ἕκαστον.

Οἱ πτηνοτρόφοι, ἐπὶ τῇ προφει μελλοντικοῦ πλουτισμοῦ ἐθουσιάζονται και ἔσποῦν εἰς οὐρανόμηνικες ζητωκραυγὰς. Σείε ἐπαφελείσθε τῆς στιγμιαίας διακοπῆς, βρέχετε τὸν λάρυγγά σας με λίγο νεράκι και ἀμέσως ζητᾶτε τὴν ἀδειαν νὰ σας ἐπιτρέψου μίαν ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν και ἐκποξεύετε ὡς ἔξης:

Δὲν μοῦ λέτε, κύριοι, ὅταν ἕνας σπουργίτης κλεισθῆ ὅπως ὁ ὑπ' ἐμοῦ κλεισθεῖς, εἰς τὴν παγογιεραν αὐτὴν, πρῶτα πρῶτα τί παθαίνει; Ὅ πὸ ἐξυμνος ἀπ' ὄλους και φυσικά κι' ἀπὸ σας θά σπεύσῃ νὰ σας ἀπαντήσῃ λακωνικώτατα: Παγώνει.

Ὅπερ εἶδει δεῖξαι ἀναφανεῖτε σείε ἀμέσως. Ὅ σπουργίτης λοιπὸν, κύριοι, γίνετα παγῶν.

Και ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ σας πετᾶνε στὴν παγογιεραν.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Σημ. «Παπ.»— Μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου σὰς ἀνεγείρου εἰς ἐνδειξιν θαυμασμοῦ ἀνδριάντα ἐκ...πάγου.

ΜΑΘΗΜΑ 47ον

Σπουδάζετε νομικὴν εἰς διάφορα πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, και ἀφοῦ πάρετε τὸ διπλῶμα, ἔρχεσθε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐξασκείτε

τὸ ἐπάγγελμά σας. Μία μέρα σὰς κολοῦν σὲ μιά δίκη ν' ἀναλάβετε τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου. Σείε βέβαια, δὲν ἀρνεῖσθε και μεταβαίνετε μετὰ τῆς φίλης σας Φανῆς. Τὴν ὄραν τῆς δίκης κι' ἐνῶ ρητορεύετε κάποιος ἀναίτιδης συνάδελφος σας σὰς διακόπτει και σὰς λέγει, ὅτι δὲν ἔχετε ἰδέαν ἀπὸ νομικῆν. Τότε σείε ἐξοργίζεσθε και ἀνεβαίνετε ἐπάνω εἰς τὴν Φανὴν! Ὅ πρόεδρος πρὸ τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ συμβάντος θά σας παρατηρήσῃ: Τί κάτετε ἐκεῖ, κ. Συνήγορε; Και τοῦ ἀπαντᾶτε: Θέλω νὰ τοὺς ἀποδείξω, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐπι-Φανῆς ἐπιστῆμων τῆς Πρωτευούσης!

Και δέχεσθε ραγδαία χειροκροτήματα μετὰ συνοδείας μελανοδοχείων!

ΜΑΘΗΜΑ 48ον

Ὅρίζετε ραντεβοῦ σ' ἕνα μέρος κατὰ τὰς 10 π.μ. με δύο φίλους σας. Πράγματι τὴν ὠρισμένην ὡραν ἔρχονται οι φίλοι σας, ἐκ τῶν ὁποίων ὑποχρεώετε τὸν ἕναν νὰ δέσῃ τὸν ἄλλον χειροπόδαρα, και νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ. Αὐτὸς θά συμμορφωθῆ και ὁ φίλος σας δένεται και ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τοὺς δύο σας. Κατὰ τὸ βραδάκι, ὅταν θά ἐπιστρέψετε, ὁ φίλος σας θά σας παρακαλέσῃ νὰ τὸν λύσετε, σείε δ' ὡς τοῦ ἀπαντᾶτε, ὅτι πρέπει νὰ ἔρθῃ νὰ τὸν λύσῃ αὐτὸς πὺ τὸν ἔδεσε. Ὅ ταλαίπωρος φίλος σας μετὴν ἀρνησίαν σας αὐτὴν, θάζει τὰ κλάμματα, παρακαλῶντας διαρκῶς νὰ τὸν λύσετε. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καταφθάνει ὁ φίλος σας, μα ζῦ δὲ μ' αὐτὸν προβάλλει και τὸ φεγγάρι. Τότε πλησιάζετε τὸν δέμνον φίλον σας, και τοῦ λέτε με περιφρόνησιν, δεχγόντας τὸ φεγγάρι. Νᾶ, καίμενε σε-λύτη πὺ μᾶς ξεκούφανε ἐδὼ πέρα ἀπ' τὸ πρῶτ. Και ἐξαφανίζεσθε πρὶν ἐφαρμοσθῆ ἡ ἰδία θερμοαῖα καὶ σὲ σας, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας!

Μοῦλος Πουλόπουλος

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ὅ ἐπὶ τῶν ἀλογοπαγνίων συνεργάτης τῆς «Παπαρούνας» κ. Κένταυρος Ἀλογοθέτης, κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Γαί-δούρειος Ἴππος».

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΠΟΚΡΟΝΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΞΕΦΥΤΡΩΣΕ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ!...

ΣΠΑΡΑΧΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΤΡΑΒΑ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΟ ΜΠΕΖΑΧΤΑ

Χρονώνε μόχτοι και στής αιωνιότητας την όχτη, σά μέρα μιά περάσανε και πάνε....

Έτσι ποφέρνουνε πού αγαπάνε....
Μέ μαστοριά τὸ στίχο μου καταφέρνω τον κ' ἀπὸ τῆς ἐμπνεψῆς γραμμῆ τὰ ρεῖθρα πέραν τον, ὡ ἀκουσῆ!

Έννιά εἶν' οἱ Μῶσες και ἐννιά ἔχει ὁ μήνας γιὰ δριουονε ποθοπλαταγιμένος ἔαργωντῆ και μετράει τὴν πούληση τῆς μέρας, εἰκοσι φασολῶν ὀκάδες, ἀλάτια και πετρέλαια και ρέγγες, σαροδέλλες και χαψά και μπακαλιάρους — ὡ ἀπόλαψη!

Μὰ σὰν τὸν βερεσεδιώνε τὰ βονὰ σωριαστούνε κ' ἀνέδουνε τ' ἀψήλου κ' οἱ γειτόνοι ἀλλάζουνε μπακάλη κ' οὔτε πού πιά σὲ ἔβουρνε κ' οὔτε πού σὲ καλημεράνε—τότες, καλὸ ἔφημερωμα κ' ἀντίο τίλ πασάτο.

Τότες τὰ κεσοῦτῆ τ' ἄτμα πλακῶνουν σε και τὸς δανειστοῦδες φτωχὲς τὸς γὰ κατηφοράνε κατὰ τὸ μαγαζὶ σου, ἀγριοι και μανιασμένοι, σὰν τὰ ὄνια πού φορμὶ δσφραίνονται.... Κι' οὔτε πούγουνε σπλάχνο μετὰ σπλάχνα τὸς κ' ἔλεος και μάτια παρακαλῆς τὸς γὰ παντέχουνε ὡσπὸν τὸ Νόμπελ τὸ βραβεῖο γὰ πάρης γιὰ τὸς ξελερωῶσης....

Κι' οὔτε πού λένε γὰ δεχτούνε καμῖοσες ὀκάδες πεζοτράγουδα ἀπέναντι, μῆς και διαβάσαντῆς τα πάθουνε τὸ κάσο κ' ἀρχέφουνε και κείνοι γὰ σκαρώνουνε ἀπὸ δαῖτα πού ὀμοῖα νάχης πὼς μπορεῖς γὰν τὸς τὴν σκάσης.
Μὰ γὰ πάρη ὁ δῆλοσος!...

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ἄ λ λ ο τ ε μ π α κ ἄ λ η ς

«Τὸ πεζοτράγουδο εἶνε ἡ ἀνώτερη ἔσδῆλωση πολιτισμοῦ, εἶνε τὸ εἶδος πού τιμῆται μῆς χώρα και τὴ φιλολογῆ τῆς. Μὰ σῆμερα, με χλιψὴ διαπιστῶνω πὼς τὸ εἶδος αὐτὸ παραμελήθηκε στὴν Ἑλλάδα πὸν δὲν τὸ δόθηκε ἡ προεπιμῆση σημασία. Ὅσο ἔξω, ἀπὸ τὸς παλιὸς πατῆρ ὁ Σολωμὸς, ὁ Κάλδος, ὁ Μαρκοράς, ὁ Μανωλάρας, ὁ μακροῦσος ὁ παπτοῦς μου ὁ Πούλος Πουλόπουλος Α', καταπαστῆσανε μετὰ τὸ εἶδος αὐτὸ πὸν με δόξασε. Ἀπὸ τὸς νεώτερους μπορῶ γὰ πὼ πὼς μονάχα ἕνας Ἀλέκος Παπαναστασίου τὸ ἀνέδασε σὲ περρωπῆ, καθερῶνοντῆς τὸ στοῦς προεκλογικοῦς του τὸς λόγους, ὄσασε σὲ σημειο πού γὰ μὴ νογῶς τί λέει και τί μολογῆ. Ὅσο γιὰ τὸ Γεῶργο τὸ Θεοτοκά (τὸ γνωστὸ Μούργο Θεοκοτῆ τῆς «Χυδαίας») αὐτὸς ὄσο γὰνε ἔχει ταλέντο, μὰ κανένας δὲν τὸν ἐνοῖωσε, μῆτε και πὸν μπορεῖ ἡ θὰ μπορεῖσ ποτὲς γὰ τὸν νοῖωση. Ἐχει βάθος αὐτὸ τὸ παιδί. Μὰ τὴν Παναγῆ!...»

Π. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ. (Ἀπὸ τὸ βιβλῖο αυτοκριτικῆς πού πρόκειται γὰ ἐγδῶση: «Τὰ τερτέρια μου και τὰ σκουτῆ μου»).

ΣΟΝΕΤΤΟ

Ἄν εἶχαμε κάμποσες δεκάρες, θὰ ἐκτιμούσανε και τῆς ζωῆς τῆς (χάρης, τῆς δημοφες και τῆς κοιψῆς κυρίως και τῆς καλοσραμιμένες ἱστορίες.

Θὰ βρῖσκαμε τὰ πάντα τὸς ὠραῖα τῆς ἀδίκης — πράγματα μοιραῖα και θὰ νιώθαμε τὸσπῆ ἀγωνία μὴ νικηθῶμε ἀπ' τὴν Ἰαπωνία

στὸ τέγγις. Ὡ με πόσο ἐνδιαφέρον τερεῖ ὕδατων θὰ μιλούσαμε κ' ἀέρων, γιὰ κάθε τὴ πού τρέχει στὸ Παρίσι,

και, ἀσφαλῶς, θὰ μῶς ἀπασχολοῦσ' ἡ (χρῆσι.

Ὅλ' αὐτὰ, ἂν εἶχαμε δεκάρες, Μὰ τώρα πού καιρὸς γιὰ σαχλαμά- (ρες)!

Στὴν ἱστορία τοῦ Δαυῖδ, τῆς Βηρ- (σαβῆς

Και πολλὰ γὰ διδαχθῶ, θὰ ἔχω δν- (τως

Ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Σολωμῶντος, Και ἐν τέλει θὰ ἐντρυφῶσ, ἄνευ (σχολίου,

Στὸ «Περὶ Παρθενίας» τοῦ Βασι- (λείου.

ΚΥΛΑ, ΚΟΛΑ, ΜΟΛΑ...

Κύλα βαθὺ τὸ ρέμα σου τῆς Λύρας πο- (ταμέ!
Κόλλα και τῆς βυζάστρες σου ὄχταπο- (δῖσε πλοκαμέ!
Μόλα τ' ἀρπάγια σου σκληρὸ κ' ἀπά- (τῶτε καθιμέ!
Πέραν τὰ στρατοτερίστρατα και στρέφε (στὰ Στροφύλια
Ζυγῶνε ὁ καλὸς Αὐγουστος κ' ὡ τὸσάμ- (πουρα, ὡ σταφύλια!
Κι' ὄντας ἀπ' τὸ ζαβλάκαμα, ζαβλακω- (μένου ὄντου,
ζούπηξε τὴ γραμμάτικα τοῦ μακαρίτη (Κόντου,
ἔχασε τ' ἀποδέλωμα ἀπὸ τὰ λογικά του και ροβολῶντας κάτου, βαβαί, παπαί, ἱαταταί, ἐγκάρριζε ὁ κόν- (τες,

ταιριάζοντας τῆς τσόντες. Ὑστερις σὰν τοιμητήθηκε κρουφὰ του ἀ- (νανοήθηκε

κ' ὀλόγιμος ἔχυθη, μπανίζοντας τῆς ὀμορφες ἔωθῆς ἀπὸ σο- (φράνο

και γιὰ γὰ ὄσες εὐφράνα, ἀπόρριξα τὰ σῖνεργα τῆς ποίησης τὰ (μεγῆλα

κ' εὐτὺς ὄλα γιγῆκαν μελι-γάλα. Λεβέκουρα, Λεβέκουρα, φέρε κροσὶ στὰ (τσόφλια,

ὀποῦ περνᾶνε ἀνύποφτα τὰ τίμα τὰ κα- (τόφλια,

ἄρπα και τὴν κιδάρα σου και βᾶρει τὸ (χαθὰ

κ' ὄλοι θὰ στέκουν γύρου σου θλιδὰ, (ζαβὰ, βουδὰ...

Στὰ λάβαρα, στὰ χάβαρα, στὰ Γκρά- (δαρα,
στ' ἀνάλαφρα και στ' ἄδαρα, σταλιά, σταλιά, μαλλιὰ, μαλλιὰ, γαλιὰ, (γαλιὰ και κόττες,

με τῆς χαρὲς τῆς πρώτες κ' ὡ μάτσα μπαγκανῶτες —κρέμονται στὴν ἀλιγαριά, βαρειὰ-βα- (ρεῖα οἱ καπότες!

Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλωνα, σὰν τὰ νερά σου θλόνα, νερά, νερά ἔξαγάρα, νερά, νερά κρου- (στάλλια,

ἀπάνου στὴν Καστάλια, ὄ δόξασ δὲν ἀμάντεφα κ' οὔτε ποτὲ γὰ γύρω ἀναπάντεχα, ψηλὰ στὸ παραθύρι σου βασιλικὸ μου ἡ (δύσμε,

ὡ κόσμε, κόσμε, κόσμε!

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Ποῆτα μάγιορ (ποιητῆς μαγγιό- (ρος) κ' ἀκατάδεχτος. Τιμὲς και μεγα- (λεῖα καμμῖὰ ἐντύπωση δὲν τοῦ κᾶνανε ποτὲς κ' οὔτε πού τοῦ κᾶνονε. Ὁ Κε- (λεπούρης κάνει ποίηση γιὰ τὴν ποίηση, τῆγη γιὰ τὴν τῆγη, σάχλα γιὰ τὴ σά- (χλα. Περνάει ἀπὸ τὸν κόσμο σὰ φωτει- (νὸ μετέωρο, σὰ μῆς ἀχτίδα φῶς μέσα στὸ σημερνὸ σκοτάδι πού βασιλεύει ἡ ὕλη κ' ὁ ὕπολογισμός. Βασανισμένη β- (παρῆ ὁ Κελεπούρης, μὰ φιλοσοφημέ- (νος ὄσο παίρνει. Ἐχει κάνει σκοπὸ τῆς ζωῆς του τὴν ποίηση.
Και θὰ πεθᾶνη στὴν ψάθα.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Τί ἔχω πάθει τελευταῖα! Ἐσοδάρεφα στ' ἀλήθεια, ἡ ἀπατῶ και ἀπατῶμαι; Πολλοὶ μου λέν «Πῶλ Νδρ, εἶσαι ἀλ- (λοιώτικος!»

Γιὰ τὴν αἰτία κ' ἐγὼ διερωτῶμαι.

Μὰ σὰ γὰ ἔχω δίκιο. Στὴν Ἑλλά- (δα μας

Και τῆς ζωῆς δὲ νοιώθουν τὴν ἀπό- (λαυσι,

δὲ νοιώθουν τὴ χαρὰ τῆς μες στὰ (στήθια!

Ἐπαψ' ὁ οὐρανὸς γὰν' ὀλογάλανος κ' ὁ Μᾶης γὰ σκορπίζη γύρω μῦρα; Ἡ Ἀνατολὴ γὰ εἶνε ροδοδάχτυλη, βασιλίσσα ἡ Δύσι με πορφύρα;

Μῆν τὰ πουλιὰ δὲν κελαιδοῦνε πρό- (σχαρα,
σὰν πρῖν δὲν κοκκινίζουνε τὰ ρόδα; Στὸς δρόμους οἱ Ἀσθίδες δὲν ξεχύ- (γονται
και δὲν τῆς ὀμορφᾶναι πειὰ ἡ μῶδα;

Ὅχι, ὁ οὐρανὸς εἶν' ὀλογάλανος πάντα — και γύρω ὁ Μᾶης σκορπίζει (μῦρα,
πάντα ἡ Ἀνατολὴ εἶνε ροδοδάχτυλη κ' ἡ Δύσι βασιλεύει με πορφύρα.

Και τὰ πουλιὰ γὰ κελαιδοῦνε πρό- (σχαρα
δὲν παύουνε και βᾶφουονται τὰ ρόδα κοκκίνα—κ' οἱ Ἀσθίδες εἶν' ὀλό- (μορφες
και γίνονται πειὸ ὠραῖες με τὴ μῶδα.

Γιατί δλ' αὐτὰ, ὄπως φαίνεται, δὲ (μάθανε
και δὲν τὸς τόπε ἀκῆμα καμῖὰ (γλώσσα
πὼς πέταξεν ἡ λίρα μισοῦρανα και τὸ δολλῆριο πάει στὰ διακόσα.

Μὰ εἶνε κ' ἄλλοι πού ψυχροὶ και ἀ- (διάφοροι
μένουνε στῆς Ἑλλάδας μας τὰ κάλλη γιὰτὶ με τὸν τιμάρθιο φωνίζουνε και τῆς ζωῆς τὴν ὀμορφᾶν ἀπ' τὸ (μπακάλη...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Ὅνειροι Κελεπούρης και Πού- (λος Πουλόπουλος, κατὰ παλαιὰν τὸς φωτογραφῆαν, τότε πού ται- (ριάζανε τὰ χούγια τὸς και τᾶχα-

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τῆνα πῶδι πειὸ κοντὸ με λέν «κουτση» ἀντὶ «κουτσὲ» κάθε ἄνδρα λαχταρῶ κ' ἔχω πάντοτε «σουτσὲ». Νὰ με θρῆς ἔχω ἀπορία. Ποῖός εἶμαι;

Ἀ ὕ σ ι ς: Ἡ κουτση ἡ Γεωργία.

Ὅχι γὰ εἶνε ὄσο ἀπὸ τὸς στόμα πάντα ἀνοιχτὸ πού κιντᾶ πρὸς τὸ σορόκο και ἂν εἶχα στὸ κεφάλι λίγο πάντοτε νιονὸ τῶγασα κ' αὐτὸ ἀπ' ὄτου παίζω διαρκῶς γιδ-γιδ. Ποῖός εἶμαι;

Ἀ ὕ σ ι ς: Ὁ Θωμᾶς.

Ἀθελά μου ἀνέκαθεν ἔχω λεπτὴ σιλουέττα ἀφροῦ ἡ ἀνάγκη μ' ἔμαθεν γὰ τρώω κάθε δέκα. Ἀγνώριστ' εἶμαστ' ὄλοι μὰ ἐγὼ πάρα πολὺ κ' ἀπ' τὸ πολὺ φασόλι μοιάζω τοῦ Φασουλή. Εἰδέστε με γιὰ σκιάχτρο ἴμαι κατᾶλληλος. Βρέστε με;

Ἀ ὕ σ ι ς: Δημόσιος ὑπάλληλος.

Τῆνε ἔξερουμ' ὡς γνωστὸν πὼς εἶνε γένους θηλυκοῦ κ' ὡς γνωστὴν ἴθσοιδὸν ὕφους μελαγγολικοῦ. Μὰ διεδῶθη πειὰ παντοῦ εἰς τὴν Ἀθήνα μέσα πὼς ἂν και εἶνε γένους θηλυκοῦ διατηρεῖ «Μαιτρέσσα». Ποῖὰ εἶνε;

Ἀ ὕ σ ι ς: Ἡ Σωτηρία Ἰατρίδου. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΣΟΛΩΜΩΝΙΚΗΣ

ΓΑΛΗΝΗ

Δὲν ἀκούετ' οὔτ' ἕνας μπάτσος στὸ δωματίο τὸ πλατῶν λές κ' ὁ σῆζυγος κοιμάται σ' ἄλλον τόπο μακρυνό.

ΣΤΟΝ ΑΛΕΚΟ

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴ μύτη, πού σου γίνηκε πληγῆ, σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴ μύτη ὄπου φτάνει ὡς τὴ γῆ.

Ξ. ΠΑΣΜΕΝΟΣ

“ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,”

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ “ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,” ΤΟΥ ΠΩΛ ΝΟΡ

(Νύχτα με φεγγάρι στο μνημείο του Φιλοπάπου.— Ένα ζευγάρι περνά από τη σκηνή, ἀγκαλιασμένο λέγοντας λόγια ἐρωτικά.— Έξωφρα εμφανίζεται το πνεύμα του Φιλοπάπου από την πόρτα του μνημείου.— Το ζεύγος φεύγει έντρομον).

Πρόσωπα:

Φιλόπαπος Γ. Διανέλλος
“Οθέλλος: Ι. Στυλιανόπουλος
Λυσιστράτη: Κ. Μαυρέας
Λαμπιτώ: Καίτη “Αρσένη
Κομπέρ, Κομπέρ: Ζεβγος Σύλβα.

ΦΙΛΟΠ. (μόνος). Αὐτὸν τὸν ἱερῶτατον (τὸν λόφον τοῦ οἰκοπέδου σὺν πατρὶσιν, τὸ σάνδαλον τοῦ πατρὸς, οἱ ἀπόγονοί τους, ποῦ κακὸν νὰ ἔχουν καὶ τοῦτον τὸν ἐμόλυναν!

Κατήντησε τὸ ἦσυχον καὶ ὠραῖον μου (μνημείον ἐρωτῶν ἐντενκτῆριον, τεράτων καὶ σημείων)!

Καὶ ὦ, τῆς εἰρωνείας μιά αἰθούσα ἀπεράγτος διὰ οἰκογενείας.

“Ο κ. Μαυρέας ὡς Λυσιστράτη

“Ἐδῶ ἐνόησαν οἱ ἑρασταὶ σφικτὰ τὰ (στομάτια τῶν καὶ στοῦ μνημείου τὰ μάρμαρα γράφουν τὰ ὀνόματά των. Μὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴ ἐγὼ θὰ καθάρω καὶ τὸ κακὸν ὅσο μπορῶ, θὰ τὸ περιόρισω! ἀπὲρ νὰ πατήσῃ περὶ ἐδῶ τὸ πόδι κανενὸς!

Μὰ κατὰ βλέπω, μὰ σὺ καὶ κάτω νὰ (προβαίνει, θάνε καμμιὰ ἀδιάντροπη, καμμιὰ ξετσιπωμένη, μοιάζει γυναῖκα μ’ ὁμορφίαν καὶ μαργιολιά γεμάτη.

Ποιὰ εἶσαι σὺ, ἀδιάντροπη; ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ (Μαυρέας). Εἰμαι ἡ (Λυσιστράτη, ἡ ἀρσενικοθήλυκη καὶ με κολλάρα Μπάρρον!

ΦΙΛΟΠ. Τοῦ “Αριστοφάνους ἡ παλιά; ΛΥΣΙΣΤΡ. “Οχι, ἡ νέα τοῦ Ροζζάρων! ΦΙΛΟΠ. Καὶ τέτοια ὄρα τὴ ζήτησ μοι (νάχῃ σου “δὸ πᾶνον; ΛΥΣΙΣΤΡ. “Ἦρθα ἕνα συνέδριον τῶν (γυναικῶν νὰ κάνο!

ΦΙΛΟΠ. “Ὅσον ἐκεῖνα παύκατες στοῦς (παλαιούς τοὺς χρόνους τότε δπου τοὺς ἄντρες σας εἶχατ’ ἀφήσει μόνους καὶ σεῖς εἰς τῆς “Ακρόπολης κλεισθῆκατε τὰ μέρη, ποὺ ἀργότερα σκοτώθηκα ὁ Μιμῆρος καὶ (ἡ Μαίρη; ΛΥΣΙΣΤΡ. Κατὶ περίπου σὺν αὐτῷ, μὰ (ὄχι τὸ ἴδιον πρᾶμα!

δύο φορὲς δὲ γίνεται ποτὲ τὸ ἴδιον δῆμα! Τώρα ἐγὼ τὸ ἀνάποδο! Οἱ ἄντρες βαρυστήσανε ἀπ’ τῆς πολλῆς τῆς τρέλλης μας καὶ ἐκείνοι μᾶς ἀφήσανε, γιὰ τὴν ψηλά τὰ θηλυκὰ σημάσανε τὴ (μύτη καὶ οὔτε κάθονται ποτὲ ἦσυχες μὲς τὸ (σπίτι μόν’ σίρῳσαν παντιέρα καὶ τὸν τοῦς πῆρ’ ὁ διάβολος τὸν πατέρα!

ΦΙΛΟΠ. Τώρα λοιπὸν τί ἐγίνε; ΛΥΣΙΣΤΡ. Οἱ ἄντρες ἐθιμώσανε καὶ ὀρθὰ κοφτὰ, ἀλλοίμονο, ὄλοι μᾶς τὸ (δηλώσανε; “Ἦ πάρτε το ἀπόφασιν σὰν νὰ μαζεύητε, ἡ τὸν καρπὸν τῆς γνώσεως δὲ θὰ τὸν (γενθῆτε, ἡ θὰ γενῆτε σὺζυγοὶ καὶ τῶν παιδιῶν (σας μάνες ἡ ἀπὸ τὸ τραπέζι σας θὰ λείψουν οἱ (μυτανάνες καὶ καθε ὠραῖο φρούτο, καὶ θὰ σὰς παρατήσωμε, σπῆτι δὲ θὰ πατήσωμε. Λοιπὸν, ἐμπρὸς διαλέξετε: ἡ ἐκεῖνο ἡ (ἐτοῦτο!

ΦΙΛΟΠ. Τὸ πρᾶμα ἐνε σοβαρῶ. Καὶ (μὲν, σὲ λυτάμια! Μὰ κουρασμένη φαίνεσαι; Μὲς σὸ μνημείο πάμε;

ΛΥΣΙΣΤΡ. “Αδύνατον! Εἰμαι ἐδῶ γιὰ (ὑπόθεσιν μεγάλης Μ’ ἀρχίζω ν’ ἀνυπομονῶ! Τί ἐγίνανε (οἱ ἄλλες; ΛΑΜΠΙΤΩ (Δις “Αρσένη). (Μπαίνει ἡ Λαμπιτώ με τὸ γιόδι της, με τρεῖς ἄλλες). Μᾶς συγχωρεῖς π’ ἀργήσαμε, καὶ μὲν (Λυσιστράτη, μὰ ξέρεις ἐγὼ κάθομαι μακριὰ εἰς τὸ (Παγκράτι καὶ ἦτανε ὄλοι τὰ τρῶμα ὅπως συνήθως (πλήρη. ΛΥΣΙΣΤΡ. Φαντάζομαι θὰ δούλεψε (γενναῖο κολητήρι! Μὰ τ’ ἤθελες καὶ ἐφερες μαζί σου τὸ (παιδί, τὰ χάλια μας νὰ ἴδῃ; ΛΑΜΠΙΤΩ. Πῶς νὰ τ’ ἀφήσω μόνον (του σὸ σπῆτι τὸ καυμένο ποὺ λείπει ὁ πατέρας σου; ΛΥΣΙΣΤΡ. Βρὲ τὸν ξελογιασμένο! Μ’ ἄς ἐνε τώρα ὄλι’ αὐτὰ γιὰ πάντα θὰ (τελειώσουν καὶ ἡ γι’ αὐτὸ ποὺ κάνανε ὄλοι θὰ μετανοήσουν ἡ θὰ τοὺς βοῆ τὸ ἄδικο, καὶ ἡ “Ἑλλάδα ἐν’ ἀπέραντο θὰ γίνῃ... (Κερατάδικο! ΛΑΜΠΙΤΩ. Θαρρῶ πῶς κάποιος ἐρχε- (ται ὁμητικῶς σὺν ταύροις (καὶ σὺν τῆν πίσσα μαύρος). ΛΥΣΙΣΤΡ. Μὰ ποῖος ἐνε τέλος; Μὴν εἶν’ ὁ “Ἐλευθέριος Κοράκων Βενιζέλος; ΟΘΕΛΛΟΣ (Στυλιανόπουλος). “Οχι, (εἰμ’ ὁ “Οθέλλος! Εἰμαι ὁ μαύρος στρατηγὸς ὁ ἐκ τῆς Βενετίας ποὺ πρῶτα ἦμουν κάταστρος ὡσὺν περὶ (στερὰ μὰ ἔπαθα μὰ συμφορὰ καὶ γίνῃκα κατὰμαυρος ἐντὸς τετραετίας). Καὶ πλέον τί μοὺ ἀπόμεινε στοῦ βίου τὸ (χειμῶνα; “Ἦ ἐξουσία ἦτανε γιὰ μένα ἡ Δυσδαίμονα, μὰ ἐγὼ ὁ κουτὸς τὴν ἐπῆξα με τὸ ἴδιον (μου τὸ χέρι καὶ τώρα ψάχνω γιὰ νὰ βρῶ ἕνα καινούργιον ταῖρι. ΛΥΣΙΣΤΡ. Νὰ εὐκαίρια, ποῦκαθεν οἱ (ἄνδρες ἀπεργία καὶ μᾶς παραπετάξανε σὺν τῆ κούστῃ (Γεωργία. “Ἐλα ἐδῶ, “Οθέλλο, καὶ ἄς εἶσαι καὶ κατὰμαυρος, καὶ ἔτσι (ἐγὼ σὲ θέλω. Γιὰ τὸ αὐτὸ τὴν ἀπεργία τοὺς ἐμάυρουν (μάτι μου (καὶ σὺν τῆν ἀπεργίᾳ) σὲ στρατηγὸν προάγει τὸ (φτωχικὸν κρεβάτι μου. ΟΘΕΛΛΟΣ. “Αχ! τί ἔπαθα ὁ ἄμοιρος, (μὲ γέλασ’ ὁ “Ἰάγος ὁ ἄθλιος ὁ τράγος! Μὰ ἐσὺ εἶσαι ὁμορφότερη ἀπὸ τὴ Βενετία (νεταῖα καὶ ἄχ τί κορμιάκι ζηλευτὸ, τί μάτια ὄνειρολάνα! Καὶ ποῦ λοιπὸν ἐρωτικά θὰ δώσωμε (φιλιὰ; ΛΥΣΙΣΤΡ. Βρίσκειται “δὸ κάποιον σπηλιά! Θάχῃς ἀκούσει βέβαια γιὰ τὸ σὸφὸ Σωκράτη (κράτη ΟΘΕΛΛΟΣ. Καὶ πόσο ἀπέχει ἀπὸ “δῶ; ΛΥΣΙΣΤΡ. Διὸ δάκτυλα καὶ κάτι... ΛΑΜΠΙΤΩ. Κ’ εἶν’ ὁ Σωκράτης τώρα (ἐδῶ; Τὸν ἔχει “δῆ κανεῖς; ΛΥΣΙΣΤΡ. Λείπει σὲ μὴ παράστασιν (τῆς Παιδικῆς Σκηνῆς. ΟΘΕΛΛΟΣ. “Ἄσε τ’ αὐτὰ, ἀγάπη μου, (καὶ ἔλα νὰ σὲ φιλήσω δόσε μου τὸ μαντήλι σου γιὰ νὰ σὲ (στυραγγαλίσω... ΛΥΣΙΣΤΡ. Μίλα μου ἀκόμα, στρατηγέ, (τὰ λόγια σου λυγάνουνε καὶ ἀπ’ τὸ σπαθί σου περὶ πόλιν ἐκεῖνα (μὲ πληγώνουνε. “Ω! Μίλα μου ἀκόμα καὶ ἔλα νὰ σμιξώμε τὰ δυὸ γλυκὰ-γλυκὰ (τὸ στόμα! ΛΑΜΠΙΤΩ (τραβᾷ τὴ Λυσιστράτη). Αἰ, σὺ κυρὰ, τί ἔπαθες; “Ἄσε τὰ ξελιώματα (γώματα μὴ βιάζεσαι νὰ σμιξέτε οἱ δυὸ σας τὰ (στόματα! Εἶνε καὶ ἄλλες ποῦχουνε ἐρωτικῆ γηστεία! ΛΥΣΙΣΤΡ. Καλέ, εἴπαμε νὰ δώσωμε (ἕνα φιλιὸν σ’ ἀστέια. ΦΙΛΟΠ. Δὲν ντρέπεσαι, “Οθέλλο ἐσὺ; (Προδίδεις τὸν ἀγῶνα! ΟΘΕΛΛΟΣ. Μὰ τί νὰ κάμω ποῦμεινα (μὲ δίλωος Δυσδαίμονα; ΦΙΛΟΠ. Νὰ κάνης ὅτι κάνομε καὶ ὁ (λοι οἱ ἄλλοι ἄντρες ποὺ τῆς ἐπαρτήσανε ἐτούτες τῆς γαλιάντρες... ΟΘΕΛΛΟΣ. Ναι, ἔχεις δίκιον γέρο μου. (Γι’ αὐτὸ θὰ μάθῃ πᾶς τις δτι ποτὲ δὲ θὰ γινῶ ἐγὼ ἀπεργιστάτης. Μὴ μὲ ζυγώνῃς! Κολοβὸ θὲ νὰ σὲ φάῃ (φεῖδι! ΛΥΣΙΣΤΡ. Κρίμα δὲν ἐνε ἄχρηστο νὰ (μὲν τὸ γρασίδι; ΛΑΜΠΙΤΩ. “Ἄσε τ’ αὐτὰ καὶ κίτταξε (τί πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ πῶς με τοὺς σὺζύγους μας θὰ κλεί-

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΕ...ΠΟΛΥ ΚΟΙΝΑ

Τί κοινὸν ἔχουν : — “Ο ἐπίσκοπος με τοὺς λόχους ; — Τῆ... θεωρία. — “Ο Πλαστήρας με τοὺς ἀνθοποι- λας ; — “Οτι... κόβουν ρόδα. — “Τὰ πορτοφόλια με τὰ πουλιά ; — “Οτι κάνομε φτερά. — “Οι τουρκόγυφτοι με τὰ θεατρικὰ ἔργα ; — Τὰς... σκηνάς. — “Οι δημόσιοι υπάλληλοι με τὴ θάλασσα ; — Τῆς... πεινῆς. — “Ο διάβολος με τὸ πόκερ ; — “Οτι σοὺ παίρνουν... τὰ ρέστα. — “Ο “Αντρέγιωφ με τοὺς κινήματο- γράφους ; — Τὸ... «κατοάδι». — “Ἦ Βραζιλία με τοὺς Μπέδες ; — Τὸν καφέ. — “Ἦ «Καθημερινή» με τοὺς σκύ- λους ; — Τὸ... Γ.Α.Β., Γ.Α.Β. ! — “Τὰ αυτοκίνητα με τῆς γυναῖκες ; — Τὰ... λάστιχα. — “Ἦ «Παπαρούνα» με τὴ σαρδέλλα ; — Τὸ ἀλάτι. — “Ο στόλος με τὰ γλυκὰ τοῦ κου- ταλιού ; — Τὸ... ὑποβρύχιον.

Κ. ΔΟΥΝΗΣ

(σοῦμε εἰρήνη! ΛΥΣΙΣΤΡ. Εἶσαι εἰς θέαν, κορῆ σὺ, (ἐμὲ νὰ συμβουλεύσῃς ; “Ανθρώπους κάτω ἔστειλα γιὰ διαπραγ- (ματεύσεις. Καὶ νὰ τοὺς τώρα ποῦχονται τρέχον- (τας οἱ καιμῆνοι καὶ ἐλαπῶ νᾶνε με καλὰ μαντάτα φορτω- (μένοι. (“Ἐρχονται οἱ Κομπέρ, τοὺς περιουσιώ- (κων, εἶνε λαχανιασμένοι). ΛΥΣΙΣΤΡ. Τί νέα μᾶς ἐφέρατε κάτω (ἀπ’ τὴν “Αθήνα ; ΚΟΜΠΕΡ. “Οτι καὶ χωριστ’ ἀπὸ σᾶς (περᾶν οἱ ἄντρες φῖνα! ΛΥΣΙΣΤΡ. Πῶς ἄνευ τῆς σὺζύγου των (περᾶνε τῆς φιλιότητος ; ΚΟΜΠΕΡ. Φαίνεται πῶς τοὺς ἄνοιξε (τὰ μάτια ὁ Σωκράτης ; Μαθήματα παρὰδοξα λέν πῶς τοὺς ἔχει (δύσει). ΛΥΣΙΣΤΡ. “Αχ, τὸν παλιοφιλόσοφο! (Ἦ, θὰ μοὺ τὸ πληρώσῃ ; ΟΘΕΛΛΟΣ. Πῶς τὰ περᾶς, Φιλόπα- (πε, ἐδῶ στοῦ Φιλοπάπου!

ΦΙΛΟΠ. Μπαλάνουμαι λοιπὸν ποὺ λές (λιγάκι κάπου-κάπου τὴν ὥρα ποὺ ἡ πρωτεύουσα κομμάτια καὶ (σημαίνει). ΟΘΕΛΛΟΣ. Τότε ἀρχίζει τὸ βουρὸ ἐδῶ (ν’ ἀναστεινᾷ ; ΛΥΣΙΣΤΡ. Κυττάχτε μου, τί μορφοῦν! (“Οθέλλο μου, “Οθέλλο, ἐλύσσαξα, σὲ θέλω! ΚΟΜΠΕΡ. Λοιπὸν ἐγὼ μὰ συμβουλή (ὠραία θὰ σᾶς δώσω καὶ ἔτσι τὴν κατάστασιν νομίζω πῶς θὰ (σώσω). ΟΘΕΛΛΟΣ. Ν’ ἀκούσωμε, ν’ ἀκούσω- (με, τί σκέπτεσαι, γιὰ πῆς μας. ΛΥΣΙΣΤΡ. “Ἰσως θὰ τελειώσουν οἱ (τόσες συμφορὲς μας ! ΚΟΜΠΕΡ. “Ἐχω ἕνα σχέδιον ὅπου θὰ (σᾶς ἀρέσῃ. ΛΥΣΙΣΤΡ. Κι’ ὁ κάθε ἄντρας παρεν- (θῆς σὲ τὰ πόδια μας θὰ πέσῃ. ΚΟΜΠΕΡ. Τί κάνει ἡ Κυβέρνησις σὲ (κάθε ἀπεργία τροχοδρομικῶν, ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν βάζει τὰ συνερ- (γεῖα, ποὺ παίρνει ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ ἀπὸ τὸ (ναυτικόν ! ΛΥΣΙΣΤΡ. “Αχ! Τί χαρὰ! Κατάλαβα! (“Ἄν δὲν συμμορφώθουνε οἱ ἄντρες μ’ ὅτι θέλωμε, θ’ ἀντικατα- (σταθοῦνε καὶ θὲ νὰ μπουδῆ στὴ θέσιν τοὺς ναυτά- (κια καὶ φαντάροι ! Ζήτω καὶ τῆς Κυβέρησις ! Ζήτω καὶ (τοῦ Τσαλδάρη ! ΚΟΜΠΕΡ. Αὐτὸ εἶνε τὸ σχέδιον οἱ ἄν- (τρες σὺν τ’ ἀκούσανε με τῆς βρισιπῆς με λούσανε καὶ ὄλοι ξεκινήσανε γιὰ νάρθουνε “δῶ (πάνω ! ΛΥΣΙΣΤΡ. Σὺν σκέπτομαι τί θὰ γενῆ, (τὸ γοῦ μου τότε χάνω ! (Θόρυθος. “Ἐρχονται οἱ ἄντρες. “Αγκα- (λιάζονται, φιλοῦνται). Τὸν “Οθέλλο, τὸν “Οθέλλο, τὸν “Οθέλλο μου, τὸν θέλω ! (Φιλοῦνται)

ΦΙΛΟΠ. (ἰδίᾳ). “Ἄν τῶξερὰ πῶς τὸ (βουρὸ τῆ δόξα αὐτὴ θὰ πάρῃ ἀντὶ μνημείο ἐδῶ ψηλά θάσῃται ἕνα (φανάρι ! (“Ἐπονται ἐπιλαίρα δίστιχα) (“Ἄπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν «Παπαροῦ- (νας ποὺ παίζεται ἀπὸ 45 ἡμερῶν εἰς τὸ «Πετροκοκ» με θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τὸν θάσων Μαυρέα—Γκιουζέπε— Σύλβα—Στυλιανόπουλου).

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ. — ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ Θ’ ΑΝΑΓΓΕΙΛΩΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ «ΠΕΡΡΟΚΕ» ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ».

Ἡ ἐπιτυχία τῶν προγνωστικῶν τῆς «Παπαρούνας» ὑπῆρξε καὶ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κολοσιαία. Τηλεγραφήματα, γράμματα, τηλεφωγήματα, ἐπισκέψεις στὰ γραφεῖα μας δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ ἐργασθῶμε. “Ο εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ἱπποδρομιῶν συντάκτης μας δὲν προφθάει νὰ δέχεται συγχαρητήρια. Τὸ μυστικὸν τῶν ἐπιτυχιῶν του ὅμως εἰς οὐδένα ἠθέλησε νὰ ἀνακοινώσῃ. “Ἐἶνε ψευδέστατον εἶπε ὅτι ἐγὼ τὰ προγνωστικὰ τὰ γράζω με κλῆρο, καθ’ ἣν στιγμὴν ὑπάρχουν χίλιοι δυὸ τρόποι γιὰ νὰ ὄρθῃ στὴν τύχη ἕνα γκαρνάν. Π. χ. ζυπνᾶς τὸ πρωτὸν καὶ θλέπεις μόλις βγῆς ἀπὸ τὸ σπῆτι σου παπᾶ, τότε παίζετε τὸ ἄλογο ὑπ’ ἀριθ. 13 καὶ θὰ κερδίσετε. “Ἄν ὄρθῃ δυὸ παπάδες ἡ καλογῆρους τότε παίζετε 13X13 καὶ θὰ κερδίσετε σύνθετο. Ἄν πάλιν ὄρθῃ στὸν ὑπνο σας φουρτσῶνα τότε νὰ παίζετε τὸ ἄλογο ποὺ δὲν παίζει ὁ κόσμος γιὰτὶ αὐτὸ θὰ κερδίσει, ἂν δὲ ὄρθῃ ὅτι ταξιδεύετε με ἀεροπλάνο τότε μὴ στοιχηματίζετε γιὰτὶ προμηνύεται ποδαρόδρομος. Τέτοιοι ἄσφαλοι τρόποι γιὰ νὰ βρῆς τὸ γκαρνάν ὑπάρχουν πλείστοι ὅσοι τοὺς ὁποῖους θὰ ἐκδώσωμε γάρνιν τῶν φίλων τῆς «Παπαρούνας» εἰς τόμον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐκτομίαι ἀρίστης γενεολογίας δι’ ἱπποπαρὰγωγῆν. Πληροφορία εἰς τὰ γραφεῖα μας. ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ τοιχοκλήματα διὰ νὰ ἀναλάβουν τὴν προσηγορίαν ἱππων εἰς τὸν ἱπποδρόμον Φαλήρου. ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν γρικκοὶ καὶ θαυματοποιοὶ. “Ἐργασία ἀρθροῦ καὶ ἴλιαν ἐπικερδῆς. ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ θαμνῶνες διὰ τὸν ἱπποδρόμον. Στοιχεῖα ἀπαραίτητα : Δέον νὰ εἶνε παραλήδες καὶ κυρίως κουτοὶ καὶ μῦοι. Ἐυνημία καὶ ξεστράδιωμα με ἐγγύτησιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

—“Ἄγορα καὶ πωλήσεις ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας οὐρὰ ἀλόγου κατὰλληλος γιὰ ξεμύγισμα. Σκοπὸς εὐεργετικῶς δεδωμένου ὅτι τὸ ἀντίτιμον θὰ χρησιμοποιοῦθῃ γιὰ τὴν τροφὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἀλόγου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ με τὴν ὀκτὼν διπλῶματα προσηγορίας ἱππων. Πληροφορία παρὰ τῆ κ. “Οδυσ. Φιλοψέφου. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ πόδες ἱππων ἐμπρόσθιοι καὶ ὀπίσθιοι, οἰκασθήποτε κατηγορίας. “Αντικατάστασις καὶ τοποθέτησις ἀμμεσῶν καὶ ἀδῶδων. Πληροφορία παρὰ τῆ ὀρθοπεδικῆ κ. “Αλμπάνι.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ πόδες ἱππων ἑσὺ εἰς τὴν συμπεροσῶν τιμὴν. Πληροφορία παρὰ τῆ προσηγορίᾳ Βερνιέ. ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς τὴν ἑξέδον καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἱπποδρομιῶν πορτοφόλια κενὰ, σακάνια, καπέλλα καὶ βῆτι περριτῶν. Τὸ ἀντίτιμον δίδεται εἰς εἰσθήρησιν αυτοκινήτων Φαλήρου — “Αναδημία.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ ἡ ἀγορὰ δυνῶν (κοινῶς γαῖδουροπάξαρ) ἵνα χρησιμοποιοῦν ὡς ἱπποφορέτιον. ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν ἀγγλικῶν ἀνδρείκελων ῥέπον εἰς τὴν οἰκονομίαν διὰ νὰ κανονίξῃ τὰ ἱπποδρομιακὰ ζητήματα, ἀμιοθῆ πλουσιωτάτη.

“Ἐπίσης ζητοῦνται κοροῖδα διὰ νὰ ἐμπιστευθῶν τὴν τύχην τῶν ἀλόγων τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν παλλινοδοῦντων εἰδικῶν ἐξ “Αγγλίας. Καταστροφή ἀμμεσῶν. —“Ἄψις σιέλων ἐκ τῶν νικητῶν τοῦ Γκράν Πρί

Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν εἰδικῶν, (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Περιμένοντας, μοὺ ἦλθαν 2-3 καὶ μοὺ ζητοῦσαν καὶ αὐτοὶ νὰ καθῆσαν σὸ τραπέζι μου. —Νὰ με συγχωρεῖτε, ἀπαντοῦσα, εἶνε ἀγκαζέ. Μὲ φθάνει, σκεπτόμουν, ἡ μιά γκάφα, νὰ πάθω καὶ ἄλλη. Σπουδαῖο κόλπο αὐτὸ ἐδῶ.

Στὸ τέλος κάποιος με ἕνα πάκο ἐφημερίδες ἤλαθε ἀπρόσκλητος, καὶ χωρὶς τὴν ἀδεία μου ἐκάθισε κοντὰ μου. Γκαρσόν! λεμονάδα με λεμόνι, διέταξε, καὶ ἄρχισε νὰ διαβάξῃ. Τὸ πάκο με τῆς ἐφημερίδες, ἡ λεμονάδα, ἡ ἀναβειὰ τοῦ μοῦ ἐκτύπησαν στὰ νεῦρα.

—“Γιάννη — Γιάννη», ἐφώνησα πρὸς τὴν πλατεία, καὶ ἔτρεξα νὰ τὸν προφτάσω. “Ανσκατεῦθηκα με τοὺς ἄλλους περιπατητὰς καὶ πῆγα σπῆτι μου... Γιάννης ἐννοεῖται ἦταν ἀνύπαρκτο πρόσωπο, τὸ δὲ κόλπο αὐτὸ ἦταν ἀντιγραφή τοῦ κόλπου ποὺ μόλις εἶχα μάθει ἀπὸ τὸν πρώτο κύριο.

Τώρα τί μούτρα θὰ ἔκανε ὁ δεῦτερος κύριος ὅταν ἐμάθαινε ὅτι τὸ τραπέζακι ποὺ εἶχε καθῆσει ἦταν ὑποθηκωμένο με μίαν γρανίτσα, ἕνα καφέ, καὶ δύο λεμονάδες με λεμόνι, τὰ φαντάζεται κανεῖς... Κοναν-ντο.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΤΡΥΦΕΡΟΙ ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΜΟΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΦΩΝΑΙ: ΣΑΣ ΕΓΝΩΡΙΣΑΜΕΝ! ΒΑΡΕΙΤΕ ΤΟΥΣ!

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΣΠΑΡΑΓΜΟΥ ΤΟΥ ΑΠΕΣΓΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

Είχομεν λησμονήσει εις ποίον μέρος της γης είχομεν αποστείλει τον μοναδικόν άπεσταλμένον μας, όποτε, όλως άπροόπτως, έλάθομεν μίαν ραδιοτηλεγραφικήν άναπόκρισίν του εκ Θεσσαλονίκης, σχετικήν με τα διαδραματιζόμενα εις τους κόλπους της Νύμφης του Θερμαϊκού, έξ άφορμής της εκεί παρουσίας των δύο άσων της ελληνικής επίθεωρήσεως κ.κ. Γεωργίου Κονδύλη, ή 'Αλεξάνδρου, ή 'Αννίβα, ή Σκηπίωνος, ή Φρειδερίκου, ή Ναπολέοντος, ή Μάρλμπορου ή Μόλτικε ή Κεραυνού, και του γνωστού ρινολόγου κ. 'Αλεξ. Μαπαναστασίου. Οι δύο αυτοί πρωτοφανείς άσσοι της επίθεωρήσεως συναντηθέντες εις την πλατείαν του Λευκού Πύργου, ενώ ο εις ήρχετο από τον ναόν της 'Αγίας Σοφίας και ο άλλος εκ της λεωφόρου Νίκης, αντίλλαξαν φιλικώς μεταξύ των ολίγους πυροβολισμούς, παρρησία του άστυνομικού διευθυν-

του κ. Γκιερρή και του άσσο-όπου Θεσσαλονίκης κ. Τζερεμέ, ό όποιος παρίστατο εκεί έτοιμος να πληρώσει τα σπασμένα, έν ή περιπτώσει έφονεύετο κανένας τρελλός και τουτό ίνα πληρωθή το ρήθην 'σκότωνε τρελλούς, πώλησσε τζερεμέδες!' Την έκλογήν των όπλων είχεν ο κ. Μαπαναστασίου, ως προσβεβλημένος υπό γρίπτης. Ο κ. Μυταναστασίου προέκρινεν ως όπλον του την ρίνα του, την όποιαν, εξαγαγών εκ της θήκης, έπι τη θέα του κ. Κονδύλη, κραδαίνων, ώρμησε κατά του έχθρου του, ό όποιος, έν τώ μεταξύ έκράτει την ιδικήν του στερράς. Και ή μάχη ήρχισε. Κοτ' άρχάς το συγκεντρωμένον πλήθος έλεπον την σύρραξιν, ύπέθεσαν ότι έπρόκειτο περί παρεξηγήσεως, όταν όμως ό ύπουργός των Στρατιωτικών ανέσπασεν εκ του θυλακίου του τον πρώτον κεραυνόν, όλοι άντελήφθησαν ότι τά πράγματα ήσαν πολύ σοβαρώτερα. 'Ιδίας όμως το πράγμα έγινεν άντιληπτόν, όταν ο κ. Μαπαναστασίου με την διακρίνουσαν αυτόν ευγένειαν προσεφώνησε τον ύπουργόν των Στρατιωτικών διά της έξης προσλαλιάς:

—Τί λές, ρε σαχλαμάρα, ρε ψευτοκαπολέων, ψευτοβουναρτζής, ψευτοκονδύλη, άνόητε Καίσαρα, που δέν ξέρεις κατά ποϋθε πάνε τά τέσσαρα; Είσαι εις θέσιν, ρε σύ, να θύξης, ρε, τό κόμμα των φιλελευθέρων, που στάθηκε από άξανάκαθε τύπος και ύπογραμμός φιλελευθέρου κόμματος και που όσες βολές καταπίασθη με φόνους και με φασαρίες τάδγαλε πέρα και έγύηκε άσπροπρόσωπο; 'Ενώ έσείς, ρε, ούτε μισό φόνον δέ μπόρεσατε να κάνετε και ούτε θά μπόρεσατε ποτέ σας. 'Εξ άλλου, τά καρβέλια σας είνε λίγα και τό καλό που σας θέλω, κυττάχτε να μασήσετε όσο είνε καιρός ακόμα γιατί σε καμπόσες μέρες έρχόμαστε μείς στην άρχή και δέ θά μείνη λίθος επί λίθον!

Είπα!
Και ό άρχηγός των 'Εργατοαγροτικών, άφου είπε αυτά έλούφαξε. Τότε ό άρχηγός του έθνικο-ριζοσπαστικού κόμματος, ό όποιος φυλάττει τάς άρχάς του ζηλοτύπως, διά τόν έαυτόν του, ήγέρθη πλήρης όργης και μένους και έβροντοφώνησε:
—Τί να σ' κάν' θρε βρε... που άπαγορεύεται ή μονομαχία, άλλως σώλεγα έγώ. Θά σουπτερνα όρε, τό μυτο και θά στόν έχωνα

στο μουσοϋδ'! Μά κ' έτσι θά σε κανονίσω, κ' έννοια σου, παλιοζαγάρ'! Νάν τον ξέρεις άπόού μένα! Ουδέποτε θά ξαναπαρ' τε στα χέρια σας άρχή. 'Απεξεναντίας, ή μέρα ή σημερινή θά σημαδέψη την άρχή διαμάχης, που θάνε κρίσιμη για τη ζουή της χώρας! Και τώρα, άει στο διάουλο κ' ακόμα παρσάτερα.
Αυτά είπεν ό άρχηγός των έθνικο-ριζοσπαστικών και όρμησας κατά του αντίπαλου του τον διεπέρσασε διαμπάξ δια του ξίφους του, ένεπάγη όμως εις την προτεταμένη ρίνα του προέδρου της Δημοκρατικής 'Ενώσεως και έξέπνευσεν εις τάς άγκάλας του, ενώ αι ύσταται πνοαί των δύο πολιτικών άρχηγών άνήλθον άδελφωμέναι εις τον ούρανό της δόξης.

Ούτω ή μάχη έληξεν έλλειψει μαχητών.

ΚΑΦΟΥΡΗΣ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ο έμπορευόμενος κ. Τ. Σαλιγκάρος ύγιέστατος μέχρι της χθές, διαφυγών την προσοχήν των οικείων του ήραδωνίσθη, λαθών, μάστιχα, άγνωστον... κατεβύθησιν. 'Ελάχισται έλπίδες διασώσεως του υπάρχουν.

ΑΖΗΤΗΤΑ...

Κατά την προχθεσινήν φιλανθρωπικήν έορτήν ήτις ως γνωστόν, λόγω του καιρού δέν έσημείωσε και τόσην έπιτυχίαν παρέμειναν, πρὸς τάς νυκτερινάς ώρας, αρκετά φιλιὰ άζήτητα, φιλανθρωπικού περιεχομένου και σκοπού.

Δέον οι φιλέοργοι να έχωσιν δι' όψει ότι ή έν λόγω έορτή θά έπαναληφθῆ προσεχώς.

Παρακαλούνται, όθεν, οι ενδιαφερόμενοι διά τά όλίγα έναπομείναντα φιλανθρωπικά φιλιὰ όπως προσέλθουν πρὸς παραλαβήν των.

ΚΥΝΙΚΑ ΚΑΥΜΑΤΑ

'Εγνώσθη εις τους κοσμικούς κύκλους ότι τό χαριτωμένο σκυλάκι μιας κυρίας άναποδογύρισε ένα άναμμένο καμινέτο και προζένησε σε διάφορα μέρη του σώματός της κυνικά έγκαύματα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο διάσημος μοτοσυκλετίστας κ. Π. Κολώνης και ή δνία Καρλόττα Φιάσκου έδωσαν άμοιβαίαν ύπόσχεσιν άμμου διά τά μπαίιν — μίξτ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ζαχαροπλάστης, διά να υλοθετήση μικράν όρφανήν, προκειμένου να δικαιολογηθῆ, κυριολεκτικώς, έν καιρώ, τό γνωστόν: «ζαχαροπλάστης ήταν ό μπαμπάς σου;»

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ψάλτης, άριστερός έχων και την συνήθειαν να βαδίζει άριστερά, παρακαλεί να προβιδασθῆ εις δεξιόν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καναπές ράτσας διά λυκόσκυλλον.

13^η ΩΡΑ

ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΧΑΛΑΣΜΟΣ

Μωρέ, τί πάθαν οι 'Ελληνοι κι' (ούλο ζητάνε κ' αίματα; Γώ λέω που άγριεύουνε αληθινά (στα ψέματα και κάνουνε τον κόργα μ' από παρούσια και σταθιά μένουν μακριά κι' άλλάργα.

Σικελικούς έσπερινούς, μά και νυχτιές θαλούργειες, ζητάν οι αιματόχαροι κι' από τά (δυσ τά κόμματα, και πάλι θάχη ντράβαλα και φασαρίες καινούριες και πάλι άράδα φτώματα.

'Ηρωδιάδες μαινοται κι' από τά (δυσ στρατόπεδα και τά νερά θαλάνου και τρέχα (νάδρης άκρησ και διαρκώς τσακώνουται σα νά (νε αλητόπαιδα και κροκοδείλια χύνουε και ψεύ (τικά όλο δάκρυα.

Και ό λαός ό εξυμνος και που τον (λέν νοήμονα, πεισματικά κ' έπίμονα, δέν έννοεί να σηκώη ν' αρπάξη τό (σοπάκι και να τους φέρη όλουνοους άνάπο (δα, καπάκι.

ΦΟΝ ΦΑΓΓΙΕΝ

ΜΕ ΔΑ-ΓΚΑΝΙΑΝ

Κατά τάς προχθεσινάς ήποδρομίας ό έργατικός Ι. Σορόπης, άνου προηγουμένης άφορμής και αιτίας και έπειδή δέν ήρχετο πρώτος (γκανιάν) έπας διά τον όποιον αρκετά είχε στοιχηματίσει και κυριολεκτικώς είχε άφανισθῆ, έφιλοδώρησε τον τυχαίως πλησίον του εβρισκόμηνον, ύπάλληλον κ. Φ. Μαστίχαν με μίαν άγρίαν δα—γκανιάν μεθ' ό κατόρθωσε να εξαφανισθῆ.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Τό ζεύγος 'Αντωνίου Φαφούτη, ύποδηματεργάτου, συνεπλάκη χθές την έσπέραν μετά του κουμπάρου του Εύαχ. Τσιγκέλη, έργοστασιάρχου και πατζέδων, έν Πειραιεί, φερομένου ως ύποψηφιού άναδόχου, του τέκνου των μέχρι της στιγμής του ζυλοκοπήματος, επί τη αιλία ότι καιτοι τό παιδί των είνε άρρεν έν τούτοις ό άνάδοχος έπεθύμει να όνομάση αυτό Ρεβέκκαν εις άνάμνησιν της μακαρίτιδος συζύγου του!!

Οι δράσται δέν συνεληφθησαν.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

Μιονον ή «Παπαρούνα» έξ όλου του τύπου κατόρθωσε να προμηθευθῆ από πλανόδιον φωτογράφον άυθεντικός φωτογραφίας των δραστηών της κατά του κ. Βενιζέλου δολοφονικής άποπειρας. 'Εξ άριστερων πρὸς τά δεξιά και εκ των άνω πρὸς τά κάτω: οι κ.κ. Κολοφών Κολοφωνιάδης, Δολοφών Δολοφονιάδης, Ξενοφών Ξενοφονιάδης και Παντοφών Παντοφονιάδης, οι άυτόυργοι της κατά του κ. Βενιζέλου άποπειρας. ('Εκ του Οικογενειακού Λευκάματος της «Παπαρούνας».)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

*****

ΕΘΝΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ!...

Η ΕΛΛΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΙΝΑ ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ...ΛΟΡΔΟΙ

“ΤΟΙΑΥΤΗ ΛΟΡΔΑ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ,,

ΛΟΝΤΟΝ (Τζιμ, του άνταποχρητού μας).—Είς την οικονομικήν διάσκεψιν συζητούνται ταύτην την στιγμήν τά άνοικονόμενα οικονομικά της 'Ελλάδος. 'Η ώρα είνε 2 μετά μεσημβρίαν και οι αντιπρόσωποι δέν έχουσι φάγει ακόμη. Αυτήν την ώραν έθεώρησαν κατάλληλον οι 'Ελληνες ύπουργοί να μιλήσουν εις την διάσκεψιν για την πείνα μας. Και υπάρχει έλλipsis οι νηστικοί αντιπρόσωποι να πιστέψουν τους αιωνίως νηστικούς 'Ελληνας...

Ο κ. Λοβέρδος εζήτησε τό λόγο από τον πρόεδρο, όχι γιατί έθύμωσε, αλλά για να μιλήση. Είπε δέ τά έξης:—Κύριοι αντιπρόσωποι, τι αισθάνεσθε τώρα που είσασθε νηστικοί; Σας έρωτώ. Δέν έχετε γουργουρισμούς άντέρων, νυγμούς στοιμαχικούς και έλαφρή κομάρα; Θα μου πητε, πού πάρα και λέγγυα τόρο έπακρίβως την κατάρτασιν σας. Αμ έννοια σας και την ξερομμε μείς αυτήν την κατάρτασιν στην 'Ελλάδα πολύ καλά.

'Εσείς κύριοι τρώτε δύο και τρεις φορές την ήμέρα. Κακώς. Βλάπτει την υγείαν σας. Δέν ξέρετε να ζήσετε. Στην 'Ελλάδα τό φαγι τό έχουμε δευτερευόν ζήτημα. Και να περάση μία μέρα ή μία εβδομάδα χωρίς να φάμε δέν έχει για μας μεγάλη σημασία τό πράγμα. 'Εμās μās άπασχολούν άλλα ζητήματα. Κυττάμε πως να άλληλοφαγωθούμε και όχι να φάμε. Ο ένας δηλαδή τρώει τον άλλον και έτσι εξυπηρετούμεθα μία γράα. Πού άλλου παρατηρείται αυτή ή άλληλεγγύη;

Οι 'Ελληνες, κύριοι υπήρξαν πάντοτε πρωτοπόροι της ανθρωπότητος. Τώρα έπιχειρούν να καταργήσουν τό φαγι. 'Αν τό πείραμα έπιτύχη, ή ανθρωπότης θα σωθῆ όλοσσομπίτη. Σεις πρέπει να μās ύποβοηθήσετε εις τους πειραματισμούς μας και να μās πάρετε, ότι έχουμε και δέν έχουμε ακόμη. Και να είσθε βέβαιοι, ότι τό πείραμα θα έπιτύχη και πολύ σύντομα θα σπείσουμε να βρούμε τους άρχαίους προγόνους μας, τους όποιους έσείς τόσο θαυμάζετε. Σας ίκετεύουμε λοιπόν στείλτε μās μία ώρα άρχήτερα στους άγαπημένους μας προγόνους.

Αμφιβάλλετε, κύριοι, αν είμεθα άξίοπιστοι; 'Εμείς μπορούμε να σας δώσουμε για ένεχυρον βαρύτιμα πράγματα, που δέν τά έχει κανένα κράτος. Παίρνετε τον βενίζ—ελλαδικόν σκούφον και σφαίρα δέν σας καλλάει, έστω και αν άλειφθῆτε με γόμα ή με ταίριον. Παίρνετε τον Πολυχρονόπουλον για την 'Ασφάλειαν σας και δέν πληρώνετε έξοδα διά συντήρησιν φυλακίων. Πραγματοποιείται ή περιπόθητος συναδέλφωσις άστυνομικών και κακοποιών και έτσι ήσυχάζετε, μέγρις ότου ήσυχάσετε για πάντα, από καμιά άστυνομική σφαίρα, την όποιαν θα έχετε πληρώσει σεις οι ίδιοι, με τους φόρους σας. Παίρνετε και τον Καραθανάση στον τόπον σας ό' άρχισή να πέφτη έροχή σφαιρών και οι δουλείες των

νεκροπατών θα πηγαίνουν μία γράα. Παίρνετε στο φινάλε μερικά άντίτυπα της «Παπαρούνας», ή όποία πλεονάζει εις τά περίπτερα των 'Αθηνών και εξασφαλίζετε τό γέλιο σας για όλη σας τη ζουή.

'Εκείνη τη στιγμή μήχη εις την αίθουσαν ό βασιλεύς Γεώργιος ό πέμπτος. Ο κ. Λοβέρδος τον προσεφώνησε ούτω! «Χαίρε σύ, ό βασιλεύ Γεώργιε πέμπτε, που είσαι μαγι γίωρος βασιληάς και κάνεις πέντε. Οι εκ πείνης μελοθάνατοι 'Ελληνες σε χαιρετούν».

Κατόπιν ό ρήτωρ έτελείωσε τον λόγον του με την έξης άποστροφήν: 'Η 'Ελλάς, κύριοι, θέλει να πεινή και θά πεινή. 'Αν σας άρέση, αν δέν σας άρέση πάρτε τη βόλτα σας. 'Αμέ τι θαρρείτε, είσαστε σεις λόρδοι και δέν μπορεί και άλλος κόσμος να έχη λόρδα;

Η διάσκεψις έχειροκρότησε ένθου σιωδώς. Αποστροφήν έπαινε ή 'Ελλάς πρωταθλήτρια εις τό άγώνισμα της πείνης. Θα κοπή και ειδικόν μετάλλιον, τό όποιον θα σείη έγχαραγμένη την μορφήν ενός 'Ελληνος δημοσίου ύπαλλήλου.

Ο ΨΩΜΟΥΣΣΑΣ

ΛΥΣΙΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

—Όταν βλέπετε πάγο φορτωμένο επάνω σε ότο τί καταλαβαίνετε ότι θα γίνη;
—Παγωτό!

ΘΕΑΤΡΟΝ “ΠΕΡΟΚΕ,,

ΜΑΥΡΑΣ - ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ - ΣΥΛΒΑΣ -

ΣΤΥΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ, ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ, ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ κλπ. ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ, Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ, ΑΠΟΛΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, Γ. ΑΝΑΚΤΟΡΙΔΗΣ κλπ. ΜΠΑΛΕΤΤΑ, ΧΟΡΟΙ, ΣΚΕΤΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). ΜΟΥΣΙΚΗ: ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ. Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ» ΜΑΣ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ!